

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Ἡ Ἱστορικὴ καὶ Λογογραφικὴ Ἐταιρία τῆς Χαλκιδικῆς, διὰ τὴν ἰδρυομένην τῆς ὁμοίας ἰδιαίτερον ἐπέδειξεν ἐνδιαφέρον ἢ Ἐφημερίδα μας καὶ συνετέλεσε καὶ αὐτὴ ὅσον ἡδύνατο χάριν αὐτῆς, ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος θὰ εἶναι μία ὠραία καὶ λίαν εὐχάριστος πραγματικότης.

Ὡς ἀνεγράψαμεν εἰς προηγουμένα φύλλα μας ἐγένοντο ἤδη δύο σχετικαὶ συσκέψεις, καθ' ἃ ἀπεφασίσθη, ὅπως εἰς συντόμως συγκληθῆσιν ὅσον τὸ δυνατόν εὐρύτεραν συνέλευσιν ἐγκριθῆ τὸ καταστατικόν τῆς καὶ ἐκλεγθῆ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτῆς. Αἱ γενόμεναι κατὰ τὴν τελευταίαν σύσκεψιν συζητήσεις ἐγνώσθησαν ἐνταῦθα καὶ ἐσχολιάσθησαν κατ' ἀρχὴν λίαν εὐχαριστως. Τὰ μετασχόντα εἰς ταύτην καὶ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα, ἅπαντα λίαν ἐκλεκτὰ τέκνα τῆς Χαλκιδικῆς παρέχουσι τὴν ἐγγύησιν ὅτι ἡ Ἐταιρία θὰ ἀναπτύξῃ τὴν ἀναμενομένην δραστηριότητα καὶ θὰ ἐπιτύχῃ τοὺς ἐπιδιωκόμενους ὠραίους σκοπούς τῆς. Παρηγορητικὸν ὅμως ἀπὸ ὅλους ὅτι ἡ ἔδρα τῆς Ἐταιρίας δέον νὰ εἶναι ἐντὸς τῆς Χαλκιδικῆς καὶ ὄχι ὡς ἐλέγχθη ἐν Θεσσαλονίκῃ. Τὴν παρατήρησιν τὴν δὲ ταύτην ἐδικαιολογοῦν δι' ἐπιχειρημάτων, ἀναγομένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐταιρίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ ἐμφανίζονται δυσχέρειαι δοθέντος ὅτι τὸ συγκεντρωθῆσόν ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑλικὸν κλπ. εὐρίσκειται ἐνταῦθα.

Καὶ ἡμεῖς ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Ἐταιρία δέον νὰ ἐδρεύῃ ἐν Χαλκιδικῇ. Πλὴν οὐχὶ κυρίως διὰ τοὺς ἀνωτέρω πρακτικῆς σημασίας λόγους, ἀλλὰ διὰ λόγον, γενικωτέραν ἐμφανίζοντα ἀξίαν. Ἐπιθυμοῦμεν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς νὰ τονίσωμεν τὸ γεγονός, ὅτι τὸ ἐμψυχὸν ὑλικὸν τῆς ἰδρυομένης Ἐταιρίας, ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ ἀποτελεσθῆ ἡ διοίκησις τῆς, εὐρίσκειται κυρίως ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ἡ ἐν αὐτῇ παροικία τῶν Χαλκιδικέων, περιλαμβάνει λίαν ἐκλεκτὰ τέκνα τῆς Χαλκιδικῆς, διαθέτοντα ὅλα τὰ ἐν προκειμένῳ ἀπαιτούμενα προσόντα. Ἐξ αὐτῶν ἐπομένως θὰ ἐκλέξωμεν, κατὰ τὸ πλεῖστον, τὰ μέλη τοῦ πρώτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας. Ἐξ ἄλλου μὲ κάποιαν ὑπερφάνειαν ἰσχυριζόμεθα, ὅτι τὰ τέκνα τῆς Χαλκιδικῆς, οὔτε ἀπὸ αὐτῆν, οὔτε μεταξὺ τῶν διακρίνοντα εἰς τὰ μονίμως ἐν αὐτῇ κατοικοῦντα καὶ ἐκεῖνα, ἅπαντα διὰ διαφόρους αἰτίας διαμένουσιν ἐκτὸς αὐτῆς. Καὶ πρὸ παντὸς ὅτι τὰ παιδιὰ τῆς Χαλκιδικῆς ὅπουδήποτε ἐκτὸς αὐτῆς καὶ ἂν κατοικοῦν καὶ ὅσονδήποτε χρόνον καὶ ἂν ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὸν ὠραῖον τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγεννήθησαν παραμένουν γνήσιοι Χαλκιδικεῖς, διατηροῦν ἀναλλοίωτον εἰς τὸ βάθος τὸν ψυχικὸν τὸν κόσμον καὶ τὴν ἀγάπην τὴν πρὸς τὴν ἰδιαίτερον τὴν πατρίδα.

Συμφώνως πρὸς τὰς ἀπόψεις ταύτας ἡ ἔδρα τῆς μόνον ἐδῶ δύναται νὰ εἶναι, ἀδιαφόρως ποῦ τυχὸν θὰ κατοικοῦν τὰ καλύτερα ἢ περισσότερα μέλη αὐτῆς καὶ δὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς.

Ἡ Ἐταιρία εἶναι, πρέπει τοῦλάχιστον νὰ εἶναι, τῆς Χαλκιδικῆς, καὶ οὐχὶ ἀπλῶς χάριν αὐτῆς, ὅπως οἰονδήποτε ἄλλο τυχὸν σωματεῖον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἰδρυθῆ μακρὰν αὐτῆς, ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ὠφελῆ τὴν Χαλκιδικὴν.

Ἐπομένως δέον νὰ ἐξῆ αὐτὴ ἐνταῦθα τὴν ἔδραν τῆς.

Αὐτὸ φρονοῦμεν, ὅτι πρέπει νὰ τὸ θελήσουν, νὰ τὸ ἐπιδιώξουν καὶ νὰ τὸ ὑποστηρίξουν περισσότερον τὰ παιδιὰ τῆς Χαλκιδικῆς, τὰ ὁποῖα διαμένουν ἐν Θεσσαλονίκῃ, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ δώσουν μίαν εἰσέτι ἀπόδειξιν τῆς ζωηρᾶς ἀγάπης τῶν πρὸς τὴν ἰδιαίτερον τὴν πατρίδα, τοῦ ἐξαιρετικοῦ δι' αὐτὴν ἐνδιαφέροντός των καὶ τοῦ βαθυτάτου σεβασμοῦ πρὸς τὴν Μάνναν τῶν Χαλκιδικῶν, δοθέντος ὅτι, καθ' ἡμᾶς ζήτημα τιμῆς εἶναι κυρίως τὸ ὅλον περὶ τῆς ἔδρας τῆς Ἐταιρίας θέμα.

Ἐλέχθη, ὅτι καὶ ἄλλη παρεμφερούς σκοποῦ Ἐταιρία ἐτέρας τῆς Μακεδονίας περιφέρειας, δὲν ἐδρεύει ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἐν Ἀθήναις τοῦθ' ὅπερ σημαίνει, ὅτι καὶ ἡ ἀντίθετος πρὸς τὰς ἀπόψεις μας γνώμη ὀρθὴ εἶναι.

Νομίζομεν, ὅτι τὸ ἐπιχειρηματικὸν εἶναι λίαν ἐπιτυχές, πρῶτον μὲν διότι πρόκειται περὶ μεγάλης περιφέρειας καὶ δεύτερον καὶ πρωτίστως διότι οἱ διοικοῦντες τὴν ἐν λόγῳ ἔταιριαν διαμένουσιν εἰς Ἀθήνας ἐκ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὴν περιοχὴν, ἢν ἀφορᾷ ἡ ἔταιρία, δι' ὀλίγας κατ' ἔτος συνεδριάσεις, ἐνῶ τὸ ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης ταξιδεῖον πρὸς τὸν Νομὸν μας ἀπαιτεῖ μίαν μόνον περιήγαν ὥραν ἢτοι ὀλιγώτερον ἴσως χρόνον ἀπὸ τὸν ἀπαιτούμενον ἵνα μεταβῆ τις ἐκ τῶν κατοικούντων εἰς ἀκραίους τινὰς συνοικισμοὺς τῆς Θεσσαλονίκης εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς.

Κατὰ συνέπειαν δὲν θὰ εἶναι οὔτε ἀδύνατον οὔτε λίαν δυσχερὲς εἰς τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ διαμένοντα μέλη τῆς Ἐταιρίας νὰ προσέρχωνται μερικὰς φορὰς καθ' ἕκαστον ἔτος ἐνταῦθα διὰ νὰ συνεδριάξουν. Ἄλλως τε καὶ χρέος τῶν καὶ εὐχαρίστησις εἶναι νὰ ἐπισκέπτονται τὴν ἰδιαίτερον τὴν πατρίδα.

ΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Μία ἀπὸ τὶς παράξενες εὐλογίες ποῦ ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει γὰρ τὰ πιστὰ παιδιὰ Του εἶναι οἱ διωγμοί. Ἴσως νὰ μὴν εἶχαμε πολλὰ ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἀπ. Παύλου, ἂν δὲν οἰκνύοντο ἐπὶ τὴν φυλακὴν ὁ ἅγιος αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ διωγμὸς δὲν πρέπει νὰ θεωρεῖται ποτὲ ἀπὸ τὸν Χριστιανὸν ὡς κατὰρα, ἀλλ' ὡς μεγάλη εὐλογία. Μὴπως αὐτὴ δὲν ὑπῆρξε ἢ πείρα τοῦ Ἰωσήφ;

Ἐχομε καὶ στὴν ἐποχὴν μας παρόμοια παραδείγματα. Ὅπου ὑπάρχει ζωντανία τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖ ὑπάρχει καὶ διωγμὸς. Ἐξαιρέσις δὲν ὑπάρχει. Διωγμὸς θὰ εἶναι ἢ ἐξ ἰσχυρίας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὴν ζωὴν σου, ἢ ἐξ ἰσχυρίας τοῦ ἀπ. Παύλου. Πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον νὰ διερωτῶσαι ἂν πραγματικὰ εἶσαι ζωντανός. Νά, τί μᾶς εἶπε ὁ Παῦλος: «Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβεῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται» (Β' Τιμ. γ' 12).

Ἐνὺς Χριστιανὸν ἱεροκήρυξ ἐστὶν ἡ Κορῆα ῥίχθη ἐπὶ τὴν φυλακὴν. Οὐδεὶς αὐτὴν ἐδίωκεν. Τὸν ἐδιώκονταν γὰρ κατὰ τὸν ὅτι ἦν υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Κι' εἶπε βοήθησε τὸν αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἕνα σκοτεινὸν κελλὶ μὲ 18 ἄλλους ἐγκληματίας. Γιὰ πέντε μῆνες ἐζήσθησαν μαζὺ τους. Ξέρετε τί συνέβη; Κάθε μερὰ εἶδε τὴν μαρτυρία του διὰ τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ζωῆς τοῦ στοῦς 18 αὐτοῦ ἐγκληματίας. Ὅλοι τους ἐκεῖ μὲσα στο κελλὶ δέχθησαν τὸν Χριστὸν ὡς ἀτομικὸ Σωτῆρα των. Μερικοὶ δὲ ἀπὸ αὐτοῦ: ὅταν βγήκαν ἀπὸ τὴν φυλακὴν, ἐγένοντο ἐργάται τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐτοίμη ἡ φυλακίσις δὲν ἀπέβη πρὸς καλόφρονσιν τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ πρὸς προαγωγὴν του.

Οἱ εὐεργεταὶ τοῦ τόπου θεωροῦνται ἀπὸ μερικοὺς ὡς ἐχθροὶ του. Ἀναστασιώτης ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ λοιποὶ Σαδδουκαῖοι. Αὐτοὶ ἦσαν καλὰ ὁργανωμένοι. Εἶχαν ἐξουσία ἐν τῇ πόλει. Μποροῦσαν νὰ κάμουν τὴν κυβερνήσιν νὰ λάβῃ ποινικὰ μέτρα. Τὰ ἔβαλαν μὲ μίαν μικρὴν ἀσημέντην ὁμάδα ἀπὸ τῶν μαθητῶν ποῦ ὡς μόνον ὁ ἅγιος κληρὸς εὐρίσκονταν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐθεράπευαν τοὺς σωματικὰ καὶ πνευματικὰ ἀσθενεῖς. Οἱ Σαδδουκαῖοι ἀπογοῦντο ἐπὶ τὴν γῆν μας. Καὶ ὅμως αὐτοὶ ποῦ ἐδείχθησαν τόσο φανατισμὸν καὶ ἐξοργισμὸν ἐπὶ τὴν φυλακὴν τῶν μαθητῶν ἐπὶ τὴν πραγματικὴν ἡττάν ἦσαν ἄπιστοι. Ἴσως τοὺς ἀποστόλους θεωροῦσαν αἰρετικούς, ἀλλὰ κατὰ τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ νὰ τοὺς ἀποκαλέσῃ αἰρετικούς. Αἰρετικοὶ δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην ἐκεῖνος ποῦ δὲν πιστεύει σύμφωνα μὲ τὴν πλειονότητα, ἀλλ' ἐκεῖνος ποῦ παρεκλίνει ἀπὸ τὰς ἀποστολικὰς καὶ βασικὰς δοξασίας τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἐτοίμη λοιπὸν ἡ Σαδδουκαῖοι κατῆχοντο ὅτι ἀπὸ πραγματικὸν ζῆλον Θεοῦ, ἀλλ' ἀπὸ φόβον μήπως καὶ ἡ ἐδραῖσις τῆς ἀποστολικῆς διδασκαλίας βλάψῃ τὰ ὅπλα των συμφέροντα. Δὲν ἦσαν ἀνθρώποι πνευματικοί. Ἦσαν ὄλιγοι. Δὲν ἐπίστευαν οὔτε στὴν ἀνάστασις, οὔτε στοὺς ἀγγέλους. Ἡ θρησκεία γι' αὐτοὺς ἦταν βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα. Τὸ ψαμμί τους φοβόνταν οἱ ἄνθρωποι μὴ χάσουν.

Καὶ ὅταν ἕνας ἱερεὺς ἔβαλε κάμποσους ἀποστόλους ἐπὶ τὴν φυλακὴν ἴσως προήγετο σὲ ἀρχιερεῖα.

Τοὺς εἶδον, τοὺς ἐφυλάκισαν καὶ τοὺς ἐθεάθησαν μετὰ τὸν κόσμον. Δὲν ὑπῆρχε ἄνθρωπος ποῦ νὰ μὴν εἶμαθε τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ἔργο των ἀποστόλων. Πόσο μαρναίει ὁ Θεὸς τοὺς διώκτας. Προπαγάνδα ἔκαμναν γὰρ τοὺς ἀποστόλους οἱ Σαδδουκαῖοι χωρὶς νὰ τὸ κατανοήσῃ οὐδεὶς.

Καὶ ὅταν ἕνας ἱερεὺς ἔβαλε κάμποσους ἀποστόλους ἐπὶ τὴν φυλακὴν ἴσως προήγετο σὲ ἀρχιερεῖα.

Τοὺς εἶδον, τοὺς ἐφυλάκισαν καὶ τοὺς ἐθεάθησαν μετὰ τὸν κόσμον. Δὲν ὑπῆρχε ἄνθρωπος ποῦ νὰ μὴν εἶμαθε τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ἔργο των ἀποστόλων. Πόσο μαρναίει ὁ Θεὸς τοὺς διώκτας. Προπαγάνδα ἔκαμναν γὰρ τοὺς ἀποστόλους οἱ Σαδδουκαῖοι χωρὶς νὰ τὸ κατανοήσῃ οὐδεὶς.

Ἡ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΑ ΞΕΝΗΤΕΥΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ

Πολλοὶ μᾶς ἐρωτοῦν περὶ τῆς τύχης τῶν εἰς τὴν Αὐστραλίαν μεταναστευσάντων παιδιῶν τῆς Χαλκιδικῆς. Δὲν εἶναι συγγενεῖς οἱ ἐνδιαφερόμενοι αὐτοί. Οἱ συγγενεῖς ἀλληλογραφοῦν καὶ πληροφοροῦνται σχετικῶς. Ξένοι εἶναι ὅσοι εἶναι ξένοι οἱ Χαλκιδικεῖς μεταξὺ των. Διότι Χαλκιδικεῖς εἶναι οἱ ἐρωτῶντες. Καὶ τὸ ἐνδιαφέρον των καὶ φυσικὸν καὶ συγκληθῆσιν εἶναι. Θέλουσιν νὰ πληροφορηθῶσιν ἐὰν τὰ ξενητευμένα ἀδέλφια των εἶναι καλά καὶ προκόβουν.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ», ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τῆς τῆς τοῦ ἐνδιαφέροντος ὅλων τῶν Χαλκιδικέων

ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Ἡ τουριστικὴ κίνησις ἐν τῷ Νομῷ μας, ἡ ὁποία προβλέπεται, ὅτι θὰ εἶναι ζωηροτέρα ἐφέτος, θὰ ἀρχίσῃ μὲ τὴν ἀρχομένην καλοκαιρίαν νὰ καθίσταται διαρκῶς ἐντονωτέρα. Τοῦτο πλὴν τῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν ἡμερῶν θύει εἰς τοὺς ἀρμόδιους, δημονομαρχεῖς καὶ τὴν γενικὴν ὑποχρέωσιν ὅλων τῶν κατοικούντων τῶν διαφόρων Κοινοτήτων, ὅπως μεριμνήσωσιν ἰδιαίτερον διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν χωρίων μας. Εὐπρέπεια καὶ πρὸ παντὸς καθαριότης πρέπει νὰ χαρακτηρίζουν ὅλους τοὺς οἰκισμοὺς, ἀπὸ τῶν κοινοχρήστων χώρων μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου σπιτιοῦ.

Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ, εἰς τὸ σημεῖον, μέχρι τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ αὕτη εἰς τὴν ὠραίαν Χαλκιδικὴν μας δὲν ἀρκοῦν τὰ τουριστικὰ ξενοδοχεῖα οὔτε τὰ Μοτέλ καὶ τὰ περίπτερα. Χρειάζεται περισσότερον ὅλων νὰ θανατώσῃ ὁ ξένος τὴν καθαριότητά μας καὶ τὴν ἀνθρωπιάν μας. Τὰ κοινοτικὰ συμβούλια ὅλων τῶν χωρίων μας ἄς μεριμνήσωσιν ὥστε καὶ μία ἀσχημία καὶ ἐστὶ ἀκαθαρσία παρατηρηθῆ καὶ καθὲν οἱ κοκροὶ ἄς φροντίξῃ διὰ τὴν εὐπρεπῆ ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν τοῦ σπιτιοῦ τῆς.

ΑΣ ΤΗΝ ΜΙΜΗΘΟΥΝ

Ἡ ἐκ μέρους τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐταιρίας «ΜΑΓΚΝΟΜΙΝ» τῶν Μεταλλείων Βάρδου προσηγορευθέντος ἡμιποσοῦ, ὅπερ διενεμήθη εἰς πολλὰς ἀπόρους οἰκογενεῖας τῆς Κοινότητος Σημάντων κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ δημοσιευομένου εἰς ἄλλην σελίδα μας σχετικοῦ εὐχαριστηρίου τοῦ κ. Προέδρου τῆς ἐν λόγῳ Κοινότητος, ἀποτελεῖ ἀξιόπαινον χριστιανικὴν ἐνεργεσίαν καὶ μίαν εἰσέτι ἀπόδειξιν τῆς φιλανθρωποῦ στάσεως τῆς Ἐταιρίας ταύτης, τῆς ὁποίας τὸν εὐγενῆ Διευθυντὴν τῆς συγκαίρου ἐνεργεσίας ἐξαιροῦμεν εἰς ὅλους.

καὶ τὸν πόνον τῆς μητρὸς ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ, διὰ τὰ ξενητευμένα παιδιὰ τῆς δὲν παρημέλησε τὸ σχετικὸν καθήκον τῆς. Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐνδιαφέρθη διὰ τὸ θέμα των. Καὶ παρηκολούθει πάντοτε τὰ ξενητευμένα ἀδέλφια μας καὶ ἐφρόντισε μὲ τὰ πενιχρὰ οἰκονομικὰ μέσα τῆς νὰ φθάσῃ καὶ εἰς τὴν Αὐστραλίαν, ὥστε νὰ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῆς ἰδιαίτερας τῶν πατρίδος τῆς ὠραίας καὶ ἀγαπημένης μας Χαλκιδικῆς καὶ νὰ μὴ τὴν λησμονοῦν.

Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ πληροφορηθῶμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι τὰ μεταναστεύσαντα εἰς τὴν Αὐστραλίαν παιδιὰ τῆς Χαλκιδικῆς ἐργάζονται ὅλα καλῶς. Καὶ ὅσα δὲν λησμονήσωσιν τὴν ὠραίαν τὴν πατρίδα τὴν Χαλκιδικὴν μας καὶ τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς καὶ παραδόσεις τῆς θὰ προκόψουν καὶ ἐγκαίρως κάποτε θὰ ἐπιστρέψουν ἐδῶ, διὰ νὰ ζήσουν, τιμηθῶσιν καὶ ἀγαπηθῶσιν ὅπως ἀξίζουσιν.

Μερικὰ μὲν ἀπὸ τὰ ξενητευμένα παιδιὰ μας τὰ ἐλησμόνησαν, ὅπως πληροφοροῦμεθα ὅλα αὐτὰ. Καὶ παρασυρόμενα ἀπὸ ἐπιτηδείους χαρτοπαίζοντα καὶ χάνοντα τὰ χρήματά, τὰ ὁποῖα κερδίζουσι διὰ τῆς τιμίας ἐργασίας των καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἐξενητεύθησαν. Ἐὰν δὲν συνέλθουν θὰ καταστραφῶσιν. Ἄς τοὺς βοηθήσωσιν τὰ ἄλλα ἐκεῖ καλὰ παιδιὰ μας διὰ νὰ συνέλθουν.

Ἡ μάνα τῶν Χαλκιδικῶν ἡ ὁποία χαίρεται διὰ τὰ εὐδοκίμοινα ξενητευμένα παιδιὰ τῆς λυπεῖται βαθύτατα διὰ τὰ ὀλίγα αὐτὰ τέκνα τῆς, τὰ ὁποῖα τὴν ἐλησμόνησαν καὶ ἐξετράπησαν τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ ΠΡΑΞΙΣ

Ἡ χριστιανικὴ ἐνεργεσία τοῦ ἀθλητικοῦ σωματείου τῆς πόλεώς μας «ΝΙΚΗ», τὸ ὁποῖον δαπάναις του διωργάνωσε Πασχαλινὴν συνεστίασιν 25 ἀπόρων μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων μας τιμὰ μεγάλην τὸ ἐξαίρετον διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ καλοῦ αὐτοῦ σωματείου, τὸ ὁποῖον παρέσχεν οὕτως ἀπόδειξιν πλήρους κατανόησεως τῆς ἀποστολῆς του, ἣτις δὲν περιορίζεται εἰς τὴν διάπλασιν ὑγιῶν καὶ ἰσχυρῶν σωμάτων μόνον ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν παράλληλον καλλιέργειαν τῆς ψυχῆς τῶν νέων, ὥστε νὰ παραδώσῃ τούτους αὐριοὺς εἰς τὴν κοινωνίαν ἀρίστους ἀνθρώπους, κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ μας.

Συγχαίρομεν ὁλοψύχως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς «ΝΙΚΗΣ» διὰ τὴν θαυμασίαν ἐνεργεσίαν του, προβάλλομεν τὴν ἐξαίρετον πράξιν του εὐχόμενοι ὅπως ἀποτελέσῃ παράδειγμα εἰς ὅλους.

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ τοῦ κ. ΣΤΕΦ. ΚΟΤΣΙΑΝΟΥ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ

—(7ον)—

Τοῦ ἰδίου ἀφιέρωμα εἶναι καὶ ἓνα παλαιὸν εὐαγγέλιον στὸ ἐξώφυλλο τοῦ ὁποίου εἶναι γραμμένα τὰ ἐξῆς:

«Αφιερωταὶ τὸ παρὸν παρὰ τοῦ Παχαρνίκου Δημητρίου τοῦ Ἰωάννου Πολυγερινοῦ τῷ ἐν Πολυγέρω ναῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου 1837».

Πολὺ παλῆς εἰκόνας δὲν ὑπάρχουν στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου βρήκαμε μόνον μιὰ στὸ Ἅγιο Βῆμα, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, πολὺ ἀρχαία ἐξαιρετικῆς τέχνης καὶ συνεπῶς πολύτιμη ἄς τὴν προσέξουν οἱ ἐπίτροποι. (1)

Ἀνάμεσα στὰ ἔγγραφα τοῦ οἰκογενειακοῦ μου ἀρχείου βρίσκονται καὶ πολλοὶ ἰσόλο γισμοὶ τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ τῶν σχολείων τοῦ Πολυγύρου ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Ἐπειδὴ παρουσιάζουν ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον θὰ ἀναλύσω ἓνα.

Φέρει τὴν ἐπικεφαλίδα «Λογαριασμοὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ τῶν Σχολείων Πολυγύρου ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1892 ὑπὸ ἡμερομηνίαν τῆς 18 Ἰουνίου καὶ τελειώσας μέχρι τοῦ 1896 τῆς 16 Ὀκτωβρίου».

Τὸ σκέλος τῶν ἐσόδων ἀνέρχεται σὲ γρόσια 13990, τῶν ἐξόδων σὲ 13940 ἴτοι ὁ ἀπολογισμὸς παρουσιάζει περίσσευμα 50 γροσίων.

Ἴδου κατὰ λέξιν τὸ ἐνεργητικόν:

Ἀπὸ δίσκους καὶ κυργιά βλον ἄνω διάστημα 7.342, ἀπὸ τραγοεμπόρους τοῦ ἔτους 96 τὴν ἄνοιξιν 600, ἀπὸ Γιαννάκη Κώνστα (Κότσανο) τὰ μεταλλεῖα 300, ἀπὸ πλάγια διὰ Μιχαὴλ Μαρέτη 1.400, ἀπὸ γιασιὰ κάμπου ἀπὸ Μιχαὴλ Μαρέτη 2.125, ἀπὸ διάφορα χαρίσματα καὶ ἐνοίκιον μαγαζίου 167 ἀπὸ ἀντίσπορα 61, ἀπὸ πωλελαῖον 94, ἀπὸ στέφανα δέκα τρεῖς 130, ἀπὸ λαχεῖον σχολῆς 57, ἀπὸ μανδήλια καὶ μαξιλάρια τοῦ Μαστρομιχαὴλ 52, ἀπὸ Δ. Πρόγδανον 57, ἀπὸ Παύλου Φραντζοῦ ἀπὸ λαχεῖα 45. Σύνολον 13.990.

Ἄς ἔλθουμε τώρα στὸ παθητικόν:

Εἰς κάρβουνα δκάδες 2.412 γρόσια 168, εἰς διαφόρους ἐλεημοσύνας 278, εἰς ἔλαιον δκάδας 45.194, μισθὸς τοῦ Βισιλείου Π. Βρεττὰ καὶ δύο ζεύγη παπούσια τοῦ ἰδίου 904, εἰς ἀσπρίσμα σχολῶν καὶ σταφύλια 63, εἰς πνευματικόν, ἀγάγια καὶ θροφὰς καὶ δῶρον 162, εἰς Μαστρο-Μανώλη διὰ πόρτες τῆς ἐκκλησίας καὶ διάφορα διορθώματα 317, εἰς Βάγια καθάρισμα εἰκόνων καὶ ροδὸ στομο 50, εἰς γλυκίσματα τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ λοιπὰ 499, εἰς τίμιον Σταυρόν, ἀγάγια, θροφὰς καὶ φιλότιμον 348, εἰς Ὀθωμανικὴν Σχολὴν 700, εἰς Χρηστον Αἰκατερινάρον μισθὸς του καὶ Κασσανδρον 1.300, εἰς Τσιαλπούλον μισθὸν 1.300, εἰς Τυμπὰ μισθὸν 200, εἰς Ν. Θεοχαρίδην 300, εἰς ἀρροφύλακας δι' ἀσκαμνίης, πλάγια, καὶ γιασιὰ 595, εἰς Κ. Καραμήσιον 115, εἰς Μαρία Κασσανδρέου 297, εἰς Φίλιππα Κατσίκα ψωνίσματα δι' ἐργόχειρα 52, εἰς Μαρία Χαραμὶ διὰ σκούπισμα Σχολείου 150.

Ἀπὸ τὰ κονδύλια τοῦ ἰσολογισμοῦ, βγάζουμε τὸ συμπέρασμα πὸς ἡ ἐκκλησία διεύθυνε τὰ πάντα, καὶ τὰ Σχολεία καὶ τὴν Κοινότητα.

Τὸ κυριώτερον ἔσοδόν τους ἦταν 1) ἡ προσφορὰ στὸν δίσκον καὶ τὸ κέρδος ἀπὸ τὴν πώλησι τοῦ κηριοῦ καὶ 2) τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὴν βοσκὴν τοῦ Πολυγύρου. Ἄς σημειωθῇ δὲ πὸς ἓνα σημαντικὸ ἔσοδο τῆς ἐκκλησίας ἡ οὐ καὶ ἡ λαχειοφόρος ἀγορὰ πού διοργανώσαν.

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ, ΕΔΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ὁ Πολύγυρος εἶναι ἡ ἔδρα τοῦ Μητροπολίτου Κασσανδρείας. Ἦταν πρὶν στὴν Βάλτα τῆς Κασσάνδρας ἡ Μητρόπολις, μεταφέρθηκε δὲ στὸν Πολύγυρο στὸ 1854 καὶ ἐπὶ Μητροπολίτου Ἰγνατίου (1851—1860). Παραθέτουμε ἑδῶ ἓνα πίνακα ἐμφαινόντα τοὺς Μητροπολίτας Κασσανδρείας ἀπὸ τότε πού ἐγκαταστάθηκαν στὸν Πολύγυρο.

- 1) Ἰγνάτιος 1851—1860,
- 2) Νεόφυτος 1860—1865,
- 3) Χρυσάνθος 1865—1867,
- 4) Γρηγόριος 1867—1873,
- 5) Κωνσταντῖος 1873—1892,
- 6) Προκόπιος 1892—1901,
- 7) Λεόντιος 1901—1903,
- 8) Ἰωάννης 1903—1907,
- 9) Εἰρηναῖος 1907—1945,
- 10) Καλλίνικος 1945—1947.

Σήμερα ὁ θρόνος χηρεύει, πᾶνε τώρα τρία χρόνια, μετὰ τοῦ βυζαντινικοῦ πού χαρακτηρίζουν πολλὰ ἐκδηλώσεις τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας, πρὸς μεγίστην βλάβην ὅχι μόνον θρησκευτικὴν ἀλλὰ καὶ ἐθνικὴν.

Πρέπει ἑδῶ νὰ σημειωθῇ πὸς ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς ἀποψι ἡ Μητρόπολις Κασσανδρείας ἀναφέρεται κατὰ τὸν πέμπτον αἰῶνα ὡς Ἐπισκοπὴ τῆς ὁποίας μνημονεύεται Ἐπίσκοπος στὰ πρακτικὰ τῆς νόθου Συνόδου τῆς Ἐφέσου, ὑπογραφομένης «Ἐρμογένης Κασσαδρείας πρώτης» καὶ πὸς ἡ Μητρόπολις Κασσανδρείας ὑπάγεται πνευματικά, ὅπως ἄλλως τε ὅλες αἱ Μητροπόλεις τῶν Νέων χωρῶν, στὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖο τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄς προστεθῇ δὲ ὅτι ἰδιαίτεροι ἦταν οἱ δεσμοὶ τῶν κατοίκων τοῦ Πολυγύρου καὶ ὅλης τῆς περιφερείας τῆς Χαλκιδικῆς μετὰ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖο (πὺν δὲν ἦταν μόνον ἡ κεφαλὴ τῆς Ὀρθοδόξιας ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ Γένους). Καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ στὸ ὅτι κατοικεῖτο ἀπὸ ἀμιγῆς Ἑλληνικὸν στοιχεῖον, στὸ ὅτι βρισκόνταν κοντὰ στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ στὸ ὄλο πού ἐλαίε σ' ὅλες τὶς Ἑλληνικὲς ἐπαναστατικὰς κινήσεις τοῦ ὑποδοῦλου ἔθνους. Ἐχῶ στὴν κατοχὴ μου πολλὰ ἔγγραφα δηλωτικὰ τῶν δεσμῶν αὐτῶν.

(1) Ὑστερα ἀπὸ τὴν διάλεξι εἶνε γνωστὸ τὸ γεγονός ὅτι ἡ εἰκόνα αὐτῆ κλάπηκε πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ καὶ ὅτι διεξάγεται ἀνάκρισις γιὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν δραστησῶν τῆς κλοπῆς.

(2) Πλήρη πίνακα τῶν Μητροπολιτῶν Κασσανδρείας ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ 17ου αἰῶνος ὡς σήμερα δημοσίευσε ὁ Π. Στάμος (ὁ Μητροπολίτης Κασσανδρείας καὶ πρῶην Μελενίκου Εἰρηναῖος, Θεσσαλονίκη, 1949, σελ. 191).

ΜΑΛΚΟΤΣΗ
 ΑΝΤΑΝΤΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ
 ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΚΙΝΗΤΗΡΕΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ
 παρακαταθήκη ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ
 Ἄνετσωπεία ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ
 ΧΡΙΣΤΟΔ. ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Γεωργικὴ Στήλη

ΥΒΡΙΔΙΑ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ

κ. Β. Ἀργυροπούλου

Μία ἀπὸ τὰς πλέον συμφερούσας καὶ ἀδαπάνους βελτιώσεις εἶναι ἡ χρησιμοποίησις στὴν καλλιέργεια τοῦ ἀραβοσίτου ἔσδρων ὑβριδίων ἀντὶ τοῦ ἐγγωρίου τουοῦτου.

Τὰ ὑβρίδια, τὰ ὁποῖα παράγονται στοὺς κρατικούς σιθμοὺς εἶναι πολὺ παραγωγικώτερα τοῦ ἐντοπίου ἀραβοσίτου δταν σπαροῦν στὸ κατάλληλα χωράφια καὶ δεχθῶν τὴν ἀναγκαίαν περιποιήσεις.

Ἐκεῖνο στὸ ὁποῖο πρέπει νὰ δώσουμε ἰδιαίτερα προσοχὴ εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῆς κατάλληλου ποικιλίας ὑβριδίου σὲ κάθε χωράφι. Διότι τὸ κάθε ὑβρίδιον εὐδοκίμεῖ καὶ ἀποδίδει μόνον δταν σπαρῇ σὲ κατάλληλο χωράφι (ξηρικό, ποτιστικό, δροσερὸ κλπ). Ἐπίσης πρέπει νὰ ἐχουμε ὑπ' ὄψιν μας οὖτι τὴν παραγωγὴν πού πῆραμε ἀπὸ καλλιέργειον ὑβριδίου δὲν μποροῦμε νὰ τὴν χρησιμοποιήσουμε γιὰ τὸ σπῶρον τὴν ἐπομένη χρονιά διότι ἡ παραγωγὴ μας τότε θὰ πέσῃ ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ προμηθευθοῦμε ἐκ νέου σπῶρον ἀπὸ τὴν σποροπαραγωγὴν.

Κατάλληλα ὑβρίδια σὲ διάφορα χωράφια εἶναι τὰ ἐξῆς:

- 1) Τὰ ὑβρίδια WISC 355 καὶ WISC 275 εἶναι πρῶτα καὶ πρέπει νὰ σπέρωνται πρῶτα. Σπείρονται σὲ πτωχὰ ἢ μετρίως γονιμῆτος ἔδαφιν.
- 2) Τὸ ὑβρίδιον MIM 607 εἶναι λίγο πειδὸ ὄψιμο ἀπὸ τὰ προηγούμενα καὶ σπείρεται σὲ μέτρια ἔως γόνιμα ἔδαφιν ποτιστικά ἢ μὴ.
- 3) Τὸ ὑβρίδιον WISC 641 εἶναι πειδὸ ὄψιμο καὶ σπείρεται σὲ χωράφια ποτιστικὰ γόνιμα καὶ πολὺ γόνιμα.
- 4) Τὸ ὑβρίδιον OHC 92 εἶναι τὸ ὄψιμότερον ὄλων τῶν ὑβριδίων καὶ σπείρεται σὲ χωράφια πολὺ γόνιμα καὶ ποτιστικά.

Ἡ Ἐνωσις Γεωργ. Συνεταιρισμῶν Ν. Μουδανίων καὶ Ἡ Ἐνωσις Δασικῶν Συνεταιρισμῶν Ἀρναίας διαθέτουν ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω ὑβρίδια.

Ἐπειδὴ τὰ ὑβρίδια εἶναι σπῶροι βελτιωμένοι γι' αὐτὸ ἔχουν ἀνάγκην μεγαλυτέρων περιποιήσεων.

Ἐτσι τὸ χωράφι πού θὰ τεθῇ τὸ ὑβρίδιον πρέπει νὰ εἶναι καλὰ δουλεμένο ὥστε νὰ μὴ χάνῃ τὴν ὑγρασία του εὔκολα Ἡ σπορὰ γιὰ τὴν πρῶτην ποικιλίαν πρέπει νὰ γίνῃ μέχρι τὴς 25 Ἀπριλίου. Τὸ πρῶτον σκάλισμα πρέπει νὰ γίνῃ δταν τὰ φυτὰ ἀποκτήσουν 5—10 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου. Τὸ ἀραιώμα τῶν φυτῶν γίνετα δταν φθάσουν σὲ ὕψος 10—15 ἐκ. Ἐὰν καθυστερήσουμε τὴν ἀραιώσι ἢ παραγωγὴν μας μειώνεται.

Προφυλάσσουμε τὰ ὑβρίδια ἀπὸ προσβολὰς ἐκ τῶν ἐντόμων μετὰ δύο ραντίσματα DDT 50 ο)ο (ἀναλογία σὲ νερὸ 2, 5 ο)οο). Τὸ πρῶτον ραντίσμα γίνεται δταν τὰ φυτὰ ἀποκτήσουν ὕψος περίπου 30 ἐκ. Ἐπὶ τὴν ψεκάζουμε ὄλο τὸ φυτὸν καὶ κυρίως τὰ φύλλα. Τὸ δεῦτερον ραντίσμα γίνεται μόλις ἀρχίσουν νὰ φαίνωνται οἱ φοῦντες καὶ οἱ ῥόκες.

Ἐτσι ἐφαρμόζοντας ὄλα τὰ ἀνωτέρω εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἀράουμε μίαν πολὺ καλύτερη παραγωγὴν ἀπὸ ἐκείνην πού θὰ παρήγαμε ἐὰν χρησιμοποιήσουμε ἐντόπιον σπῶρον ἀραβοσίτου.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΙΣΤΙΣ...

Τοῦ κ. Σεν. Σατζήσαράντου Δικηγόρου

Ἡ θεωρία ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν ἀποτελεῖ βιώσιμον χωρὸν, διότι δῆθεν λόγφ τῆς στενότητος τοῦ καλλιεργησίμου ἔδαφου τῆς καὶ τῆς ἐλλείψεως δυνατοτήτων πρὸς ἀνάπτυξιν ἀξιολόγου βιομηχανικῆς παραγωγῆς εἶναι καταδικασμένη νὰ ὑποφῆρῃ πάντοτε ἀπὸ ἀθεράπευτον ὑπερπληθυσμὸν καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν ὡς μόνον μέσον διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπομένει ἡ ἐλάττωσις τοῦ πληθυσμοῦ διὰ τῆς μεταναστεύσεως καὶ τῆς ἐφαρμογῆς διαφόρων κατασταλικῶν μέσων ἀποσκοπούτων τὸν περιορισμὸν τῶν γεννήσεων, εἶναι σφαλῆρα.

Αἱ μελαγχολικαὶ καὶ δηλητηριώδεις αὐτὰ σκέψεις κινδυνεύουν νὰ δημοιογηθῶσιν ἐν πνεύμα οἰκομικῆς ἡττοπείας καὶ ὡς ἐκ τούτου νὰ ἀδυνατῇ τὸ ἔθνος νὰ συγκεντρώσῃ τὰς ψυχικὰς καὶ φυσικὰς δυνάμεις διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν «προσπάθειαν» Χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἄλλα κράτη μετ' ὀλιγώτερα ἐφόδια ἀπὸ τὰ ἰδικὰ μας κατώρθωσαν νὰ δημοιογηθῶσιν νέας πηγὰς πλούτου, νὰ καταστήσῃ τὰ ἐξαντλημένα ἔδαφιν τῶν περισσώτερων παραγωγικὰ καὶ γενικώτερα νὰ δημιουργήσῃ οἰκονομικὰς δυνάμεις σχεδὸν ἐκ τοῦ μηδενός, χάρις εἰς τὰς ὁποῖας ἐπῆλθε σημαντικὴ ἐξύψωσις τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν πληθυσμῶν τους.

Ἡ Ἑλλάς ἐν συγκρίσει πρὸς ὄλα τὰ ἔθνη παρουσιάζει τὸ ὑψηλότερον καὶ σταθερώτερον ποσοστὸν γεννήσεων, ἡ δὲ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ σχετικὸν μέγεθος ἄλλων ἔθνων, τὰ ὁποῖα διατελοῦν ὑπὸ ἀναλόγους γεωγοοικονομικὰς συνθήκας εἶναι ἐλαχίστη. Κατὰ συνέπειαν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀποτελεῖ ἐθνότητα νῆαν καὶ ἐξαιρετικὰ ζῶτικὴν, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς μεγάλης γονιμότητος τοῦ λαοῦ τῆς, ἡ δὲ χώρα τὴν ὁποίαν κατοικεῖ εἶναι σχεδὸν ἀνεκμετάλλετος, δυναμένη νὰ προσφῆρῃ ἀπειρίαν νέων οἰκονομικῶν δυνατοτήτων, οὕτως ὥστε ὅχι μόνον ὁ πληθυσμὸς τῆς νὰ δύναται νὰ πολλαπλασιασθῇ ἀλλὰ καὶ αἱ βιωτικαὶ συνθήκαι νὰ βελτιωθῶν καὶ νὰ φθάσουν τὸ μέτρον τῆς ζωῆς τῶν μάλλον προηγμένων κρατῶν.

Ἐξ ἄλλου, ἡ μικρὰ ἴσος ὁρία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀποδεικνύει ὅτι οἱ Ἕλληνες καὶ ὡς μέλη τοῦ ἐθνικοῦ συνόλου καὶ ὡς ἄτομα καὶ ὡς κοινότητες ἐν διασπορᾷ, ἀνέπτυξαν ἀνεκμεταλλετὰς παρομοιωδῆ δραστηριότητα καὶ ἀντιμετώπισαν πάντοτε μετ' ἡρωισμόν καὶ αὐτοπεποίθησιν τὴν δυσμένειαν τῆς τύχης.

Εἶναι σφαλῆρα ἡ θεωρία ἡ ὁποία ἀναπτύσσεται ὅτι δῆθεν τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον εἶναι ἀνίκανον νὰ μεγαλοιογήσῃ, διότι τοῦ λείπουν αἱ ἀπαραίτητοι γεοοικονομικὰ προϋποθέσεις διὰ νὰ δυννηθῇ νὰ ἀνθῆξῃ εἰς τὴς πίσεις ἄλλων φυσικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἰσχυροτέρων λαῶν. Τὸ λάθος τῆς θεωρίας αὐτῆς ἐγκεταται εἰς τὴν βασικὴν πλάνην ὅτι ὁ κόσμος ἀποτελεῖ στατικὸν ὄργανισμὸν, ἀποκροσταλαμένον εἰς ἀναλλοιώτους κατστάσεις, καὶ εἰς ἀκαμπτὰ πλαίσια. Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι οἱ λαοὶ, ὅπως καὶ τὰ κράτη ἀμείζουν καὶ παρακμάζουν, ὅτι τὸ φυσικὸν μέγεθος ἐνὸς πληθυσμοῦ ὑφίσταται ἐκ παραλλήλου συνεχῆς ἀλλοιώσεως, ὅτι λόγφ τῆς διαρκούς ἐξελίξεως τῆς τεχνικῆς δημιουργίας νῆαν οἰκονομικὰ δύνατοίτητες, ὅτι τέλος καὶ τὰ κέντρα τῆς αἰονομικῆς καὶ πολιτικῆς δραστηριότητος τοῦ κόσμου, λόγφ τῶν ἀνωτέρω μεταβολῶν, ὑφίστανται συνεχῆς μετατοπίσεις αἱ ὁποῖαι ἐπηρεάζουν ἀνυλόγως τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῶν καθέκαστα κρατῶν.

Ἡ αἰσιοδοξία μετὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀντιζώμεν πρὸς τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος μας ἀποτελεῖ τὸν πρῶτον ἀρχικὸν ὄρον τῆς οἰκονομικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Διότι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν πάσης προοπαθείας ἀπαιτεῖται πηγαία καὶ θρησκευτικὴ ΠΙΣΤΙΣ εἰς ἓνα ἰδανικόν. Οὕτω μόνον θ' ἀποκτησώμεν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐνεργητικότητα ἡ ὁποία χρειάζεται διὰ νὰ καταστῶμεν εὐτυχεστέροι καὶ ὡς σύνολον καὶ ὡς ἄτομα

ΔΩΡΕΑΙ
 Τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Σιγατονικῆς συγχάρι καὶ ἐκφράζει καὶ δηλοσῶσι τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τοὺς κ.κ. Ὀδυσσεὺν Ἀγάθου συνταξιούχον καὶ Μελέαν Ἠλίαν ἐμποροσάτην διὰ τὴν δωρεάν τοῦ μὲν πρῶτο τοῦ ἐνὸς πολυελαίου κροσταλίνου ἀξίας πλέον τῶν χιλίων δραχμῶν τοῦ δὲ δευτέρου διὰ τὴν ἐπένδυσιν τοῦ ἐπιταφίου ἐξ ὑφάσματος μεταξωτοῦ ἀξίας πλέον τῶν πεντακοσίων δραχμῶν.

Ν. ΚΑΝΤΣΟΣ
 ΙΑΤΡΙΚΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ
 ΟΡΓΑΝΑ ΧΗΜΕΙΑΣ—ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗΣ
 ΕΓΝΑΤΙΑΣ 122—ΤΗΛ. 79—714—ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
 ΚΛΙΒΑΝΟΙ Ἀποστειρώσεως καὶ Ἐπώαστικαί, Βραστήρες, Κλίμα. ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑΙ, Χειρουργικαί, Ἐργαλειοθήκαι, Τραπεζίδια, Διάφορα Εἴδη Ἐργαστηρίων. ΣΦΥΓΜΟΜΑΝΟΜΕΤΡΑ καὶ Ἀνταλλακτικὰ Αὐτῶν, Νοσηλευτικὸν Ὑλικόν, Ἐξαρτήματα Ἰατρικῆς, ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ Ἐπιδιόρθώσεως Ἡλεκτρικῶν Συσκευῶν καὶ Παντὸς Ὀργάνου Ἐπιστημονικοῦ.
 ΤΙΜΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑΙ—ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ...!

Τότε σ' εἶδα νάρχεσαι μετ' ἄγια χελιδόνια τότε μόλις ἔνωσα γιὰ ποῖα χαρὰ μίλουσαν μέσα στὰ φύλλα τὰ πουλίδια, τὰ πνεύματα στὰ κλώγια οἱ πεταλοῦδες πού στὸ φῶς νιογέννητες πετοῦσαν

Τὸ μονοπάτι ἐδιάβαινες κ' εἶχες μίαν λάμψη τόση, μίαν τέτιαν ἀνθὴν ὄμορφη σὺ νοτισμένο χῶμα, πού δίχως ἄλλο, ἡ Ἄνοιξη θὰ σ' εἶχεν ἀνταῶσει καὶ κάτω ἀπ' τὴν ἀμυγδαλίαν σὲ φίλησε στὸ στόμα!

Λ. ΠΟΡΦΥΡΑΣ

ΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος
 ταλάβουν. Ὁ διαγμὸς τοῦ ἔκαμε πασίγνωστος. Καμμίαν φορὰ μορεῖ κανεῖς πολὺ περισσότερο ἀνὰ κατωρθώση ἀπὸ τὸ κελλὶ του παρὰ ἀπὸ τὸ θρόνον του. Παράδειγμα πρόσφατον ἦταν ἡ ἔξορα τοῦ μεγάλου καὶ τολμηροῦ ἡγέτου του Κυπριακοῦ λαοῦ, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, διὰ τὸν ὁποῖον ὄχι μόνον κάθε Κύπριος, σὰν κ' ἐμένα, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανος. Τὸν ἔστειλαν οἱ Ἄγγλοι στὰ βράχια τοῦ Εἰρηνικοῦ. Τὴν καὶ ὠρῶσαν μ' αὐτό; Τίποτε. Ἄν ἔμενε λίγο περισσότερο, ἴσως ἡ Κύπρος μας νὰ γίνεταν ἄπλυτα Ἑλληνικὴ καὶ ὁ Μακάριος θὰ ἐγένετο μακαριώτερος.

Στὴ φυλακὴ ὁ Θεὸς ἐκράτησε τοὺς ἀποστόλους ὅσο ἤθελε Ἐκεῖνος καὶ οἱ ὅσο ἤθελαν οἱ ἐχθροὶ του. Ὁ Θεὸς ἔστειλε ἄγγελον νὰ τοὺς ἀπελευθερώσῃ. Ἐχρησιμοποίησε τὸ μέσο ἀκριβὸς πού οἱ Σαδδουκαῖοι δὲν παρεδέχοντο—ἄγγελο, ὡς τὸ λειτουργικὸν τὸ ἀπελευθερωτικὸν του μέσο. Ἐκεῖ ὁ Θεὸς τὸν τρόπον του. Δίκαιο πραγματικὰ εἶπε ἕνας Φιλοσοφός, ὁ Γαλαλιλῆλ, δταν ἀγόρευε σὴν ἐκκλησίαν ἐν τῷ ἱεροῦ τοῦ σὺνοδο, στὸ συνέδριον καὶ τοὺς εἶπε νὰ ἀφήσῃ οὐκ ἴσχυος τοὺς ἀποστόλους γιὰ τὸ ἔργον τους εἶναι ἔργον τοῦ Θεοῦ θὰ προωρήσῃ καὶ δὲν θὰ ποροῦσιν νὰ το ματαιώσῃ. Ἄν ὁμοως ἦταν ἔργον ἀνθρώπινο θὰ ματαιωνόταν μόνον του. Βρέθηκε ἕνας ἔξυπνος ἄνθρωπος μετὰ τῶν ἄλλων πού νὰ τὸν ἀκούσῃ. Τούτ' εἶπε μετὰ ἄλλα λόγια διὰ διακονίας τους τοὺς βοηθῶν. Ἐξέχασαν πὸς ὁ Σταυρὸς ἦταν ὅχι ἡ ἴτα, ἀλλ' ὁ θριαμβὸς.

Ἐσῦρει ὁ Θεὸς τὸν τρόπον γιὰ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἔργον του. Ἐκεῖ τοὺς ἀγγέλους του ὡς ἄμυνα ἐναντίον τῶν ἰδικῶν ὀπλων καὶ τῶν κελλιῶν τῆς φυλακῆς.

Καὶ τί τοὺς εἶπε νὰ κἀμουν ὁ ἄγγελος; Νὰ πᾶνε νὰ κἀμουν μήπως καὶ τοὺς μνησῶσιν πάλιν ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν ὄργων, μήπως καὶ τοὺς συλλάβουν καὶ τοὺς ρίξουν πάλι στὴ φυλακὴ; Ὁχι. Πορεύεσθε, καὶ σταθενῆς λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης» (Πράξ' ε' 20). Ἐκεῖ λόγια ζωῆς; Ἄν μορεῖτε νὰ τὰ κρύψετε. Ἡ ζωὴ δὲν κρύβεται. Ὁ παλμὸς τῆς γίνεται αἰσθητός. Μόνον τὸ πῶμα κρύβουν κάτω ἀπὸ τὴ γῆ ὁ πιστὸς ἀκόλουθος τοῦ Χριστοῦ δὲν παύει νὰ προσηλαί, νὰ στέκεται καὶ νὰ μιλά γιὰ τὸν Χριστὸν τὸ ἄσχετο ποῖε εἶναι αἱ συνέπειες γιὰ τὸ ἀτομὸν του. Δὲν πῆγαν σὲ ἀσφαλέστερον περιβάλλον, ἀλλὰ στὸ ἴδιο ἐθρικὸν θρησκευτικὸν περιβάλλον. Καὶ ὁμοως ἐκεῖ τοὺς ἔστειλε ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν καμμίαν φορὰ ἐλεῖν οὐκ ἴσχυος τοὺς ἐκείνους τῶν θρησκῶν, ἔχουν μεγαλύτερα ἀνάγκη ἀπὸ τὸν Θεόν. ΣΤΙΧΟΣ ΖΩΜΙΑΤΗΣ

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ ἐντευχίδιον μετὰ τὴν εἰσαγῶν τῶν ἀρθρων ὀλοκλήρου τοῦ προσηγνημένου μηνός, ἢ τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἀπλοσοτημένην γλώσσαν, ἄς μᾶς γράψῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματεσθεις 387.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ: παρὰ τῆς Κ. Κούλας Κ. Κατσίκα τὸ διαμέρισμα, εἰς δ' ἐπέμενον ὁ ἀνακριτῆς κ. Ψάρης. Ἐκ τριῶν δωματίων μεγάλης σάλας κ. λ. π. Πληροφοραὶ παρὰ τῆ ἰδίας.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ κ. ΔΕΡΤΙΑΗ ΕΠΙ ΑΝΗΣΥΧΙΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΠΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ», ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Βαλαωρίτου 34 Τηλεφ. 79 025 ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Τ.Β.Ε. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ίδιωτων δρχ. 60 Δήμων και Κοινοτ. » 150 Νομικών προσώπων » 150 Τραπεζών Έταιριών » 500 Έξωτερικού (αεροπορικών) δολλάρια 15 ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Γενικά ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 1.30. Διαφημίσεις 0.60. Χειρόγραφα, δημοσιεύματα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται. Ὑπεύθυνος: ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΗΣΤΟΣ

Φίλε κ. Διευθυντά, Παρηκολούθησα εἰς τέσσαρα τελευταία φύλλα τῆς ἀγαπητῆς Φωνῆς τῆς Χαλκιδικῆς, τὴν συνέχαιαν τῆς διαλέξεως τοῦ ἀγαπητοῦ κ. Κοτσαίου «περὶ ἀγνώστων σελίδων τῆς ἱστορίας τοῦ ἡρωικοῦ Πολυγύρου». Ἀς μοὶ ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Κοτσαίανος νὰ τὸν συγχαρῶ καὶ ἐγὼ διὰ τὴν ὄραϊαν διάλεξίν του, πλὴν τῶν ἄλλων διότι ἀπέδειξεν ὅτι, ἡ Χαλκιδικὴ, δὲν στερεῖται ἀνθρώπων ἐκ τῶν τέκνων τῆς, οἱ ὅποιοι νὰ ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ἱστορίαν αὐτῆς καὶ οἱ ὅποιοι τὰς ὥρας ἀναπαύσεως αὐτῶν, νὰ διαθέτουν εἰς τὸ κοπιώδες ἔργον τῆς ἀνευρέσεως καὶ περισυλλογῆς τῶν στοιχείων ἐκείνων, τὰ ὅποια ἀφοροῦν καὶ συγκροτοῦν τὴν περιλαμπρὸν ἄρχαιαν ἱστορίαν αὐτῆς. Καὶ δὲν εἶναι εὐκολὸν τὸ ἔργον τοῦτο

Ἄλλὰ θὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ, νὰ εἶπω ὀλίγα τινὰ, ἰδιαίτερος ἐπὶ τῆς 3ης συνεχίας τῆς διαλέξεώς του. 1) Ὡς καὶ εἰς τὸ ἐκδοθὲν τὸ 1956 βιβλίον μου «Η ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ» ἔγραψα (σελίς 98 καὶ ἐξῆς) Πρὸς διάκρισιν τῶν ἄλλων Ἀπολλωνίων, ἡ Ἀπολλωνία αὕτη ὀνομάζεται Ἀπολλωνία Χαλκιδική. Ἡ θέσις αὐτῆς προσδιορίζεται μακρὰν τῆς θαλάσσης καὶ παρὰ τὴν θέσιν τοῦ νῦν Πολυγύρου. Κατὰ τὸν Ξενοφῶντα (Ξενοφῶντος Ἑλληνικά V.3.1) ἀπέχετο τῆς Ὀλύμπου 90 στάδια (περὶ τὰ 14.500 μ), ἀναφέρει δὲ εἰς τοὺς πολέμους τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τῆς Ὀλύμπου (32—380 π.χ.) ὡς σύμμοχος τῶν Λακεδαιμονίων... Ἦν θέσιν λοιπὸν τῆς Ἀπολλωνίας τῆς Χαλκιδικῆς παρὰ τὸν Πολύγυρον, ὅπως βλέπομεν, μᾶς τὴν προσδιορίζει ὁ Ξενοφῶν διὰ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς Ὀλύμπου, τῆς ὁποίας ἡ θέσις εἶναι γνωστὴ καὶ ἡ ὁποία ἀπόστασις συμπίπτει μὲ τὴν τοῦ Ξενοφῶντος, ἐπομένως στοιχεῖον σταθερὸν καὶ μὴ ἐπιδεχόμενον ἀμφισβητήσεως, καὶ ἔν ἕτερον στοιχεῖον ὑποθετικόν, ὡς εἶναι ἡ περὶ τὸν Πολύγυρον ὀργάνωσις τοῦ ἔδαφους καὶ ἡ κατόπιν χρησιμοποίησις τούτου ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Τὸ δὲ διάφορον εὐρήματα ἐπεσημασθῆσαν τυχαίως καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς συστηματικῆς ἐργασίας γύρω ἀπὸ τὸν Πολύγυρον, ἐνισχύουν τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ἀειμῆστος Δῆμιτου, ἡμῶν καὶ ἄλλων Ἑλλήνων καὶ ξένων. Ἀλλὰ βάσις ἔλκων ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀρχαία μαρτυρία τοῦ Ξενοφῶντος, ἔστω καὶ ἀτελής. Ἐπομένως ἐν συμπεράσματι τὰ ἀνωτέρω γνωστὰ στοιχεῖα ἐνισχύουν τὴν ἀποψίν ὅτι ἡ Χαλκιδικὴ Ἀπολλωνία εὐρίσκει τὴν θέσιν παρὰ τὸν νῦν Πολύγυρον, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἀπόλυτος βεβαιότης πρὸς τοῦτο.

Ἄλλὰ θὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ, νὰ εἶπω ὀλίγα τινὰ, ἰδιαίτερος ἐπὶ τῆς 3ης συνεχίας τῆς διαλέξεώς του. 1) Ὡς καὶ εἰς τὸ ἐκδοθὲν τὸ 1956 βιβλίον μου «Η ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ» ἔγραψα (σελίς 98 καὶ ἐξῆς) Πρὸς διάκρισιν τῶν ἄλλων Ἀπολλωνίων, ἡ Ἀπολλωνία αὕτη ὀνομάζεται Ἀπολλωνία Χαλκιδική. Ἡ θέσις αὐτῆς προσδιορίζεται μακρὰν τῆς θαλάσσης καὶ παρὰ τὴν θέσιν τοῦ νῦν Πολυγύρου. Κατὰ τὸν Ξενοφῶντα (Ξενοφῶντος Ἑλληνικά V.3.1) ἀπέχετο τῆς Ὀλύμπου 90 στάδια (περὶ τὰ 14.500 μ), ἀναφέρει δὲ εἰς τοὺς πολέμους τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τῆς Ὀλύμπου (32—380 π.χ.) ὡς σύμμοχος τῶν Λακεδαιμονίων... Ἦν θέσιν λοιπὸν τῆς Ἀπολλωνίας τῆς Χαλκιδικῆς παρὰ τὸν Πολύγυρον, ὅπως βλέπομεν, μᾶς τὴν προσδιορίζει ὁ Ξενοφῶν διὰ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς Ὀλύμπου, τῆς ὁποίας ἡ θέσις εἶναι γνωστὴ καὶ ἡ ὁποία ἀπόστασις συμπίπτει μὲ τὴν τοῦ Ξενοφῶντος, ἐπομένως στοιχεῖον σταθερὸν καὶ μὴ ἐπιδεχόμενον ἀμφισβητήσεως, καὶ ἔν ἕτερον στοιχεῖον ὑποθετικόν, ὡς εἶναι ἡ περὶ τὸν Πολύγυρον ὀργάνωσις τοῦ ἔδαφους καὶ ἡ κατόπιν χρησιμοποίησις τούτου ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Τὸ δὲ διάφορον εὐρήματα ἐπεσημασθῆσαν τυχαίως καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς συστηματικῆς ἐργασίας γύρω ἀπὸ τὸν Πολύγυρον, ἐνισχύουν τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ἀειμῆστος Δῆμιτου, ἡμῶν καὶ ἄλλων Ἑλλήνων καὶ ξένων. Ἀλλὰ βάσις ἔλκων ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀρχαία μαρτυρία τοῦ Ξενοφῶντος, ἔστω καὶ ἀτελής. Ἐπομένως ἐν συμπεράσματι τὰ ἀνωτέρω γνωστὰ στοιχεῖα ἐνισχύουν τὴν ἀποψίν ὅτι ἡ Χαλκιδικὴ Ἀπολλωνία εὐρίσκει τὴν θέσιν παρὰ τὸν νῦν Πολύγυρον, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἀπόλυτος βεβαιότης πρὸς τοῦτο.

—(3ον)— Τὸ τρίτον μέτρον ἦτο διατήρησις ἐν ἰσχύϊ τῆς πράξεως 124 τῆς Κυβερνητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ καπνοῦ διὰ τῆς ὁποίας ὡς γνωστὸν ὑπὸ ὀρισμένους ὄρους καὶ ὀρισμένας προϋποθέσεις προσφέρεται ἡ ἐγγυήσις τοῦ Κράτους εἰς τὸ καπνεμπόριον διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἀγορὰν καπνοῦ Ἐχρησιάσθη πράγματι ἡ λήψις τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς καὶ θὺ ἐναντιώθη ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ἄμεσως κατωτέρω διότι ἦτο ἀναγκαῖον νὰ δημιουργήσωμεν μίαν ζωηροτέραν ἀγορὰν εἰς τὴν καπναγορὰν. Καὶ ἦτο χρήσιμον νὰ ληφθῇ τὸ μέτρον αὐτὸ διὰ νὰ δυνάμεθα νὰ ἐνθαρρυνώμεν τὸ καπνεμπόριον τὸ ὁποῖον ἦτο φυσικὸν νὰ εἶναι διστακτικὸν τόσον γενικώτερον ἐκ τῆς γενικῆς καπνικῆς χρήσεως ἄλλα καὶ εἰδικώτερον ἐκ τῆς ἀναμενῆς συμπληρώσεως τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ τουρκικοῦ νομισματός. Ὡς τέταρτον μέτρον εἶναι ἡ διάθεσις 335 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν τῆς οἰκονομίας τῶν κλασσικῶν περιοχῶν. Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἀναλύσω περισσύτερον τὸ μέτρον διότι πέραν τῆς κρίσεως τῶν ἀνατολικῶν καπνῶν ὑπάρχει καὶ ἡ κρίσις τῶν εὐγενῶν καπνῶν καὶ κατὰ συνέπειαν τὰ εὐγενῆ καπνὰ, τὰ κλασσικὰ πλεῖστοντα περισσότερον παντὸς ἄλλου καὶ οἱ καπνοπαραγωγὸι τῶν περιοχῶν αὐτῶν, οἱ Ἀκρίται τῶν συνόρων μας, δικαιούνται νὰ τύχουν ἰδιαίτερας μερίμνης. Καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν, πέραν τῆς ἐγγυήσεως τῆς ὁποίας προσφέρουμεν διὰ τῆς καθολικῆς παρεμβάσεως, ἡ ὁποία τοὺς ἐγγυᾶται τὴν ἐξαγωγήν καπνοῦ εἰς τὴν τιμὰς τοῦ 1958 διὰ τοῦ ἑοσινοῦ εἰς εἰσομὸν ἡδὴ καὶ θὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν θὰ προσφέρωμεν εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς τὴν δυνατὴν τῆς συμπληρώσεως τοῦ εἰσοδήματός των. Αὐτὰ κύριοι συνάδελφοι εἶναι τὰ 4 μέτρα διὰ τῶν ὁποίων πιστεύει ἡ κυβερνησις ὅτι ἀποτελεσματικῶς διασφαλίζει τὸ συμφέρον τοῦ καπνοπαραγωγῶν καὶ τῆς καπνικῆς οἰκονομίας. Θὰ ἡδυνάμην, κύριοι συνάδελφοι, νὰ τελειώσω τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀποψέων μου ἐδῶ. Ἐν τούτοις ἐπιθυμῶ νὰ προχωρήσω ἐπὶ ὀλίγον τόσον διότι ἀνεπτυχθήσαν ὀρισμένα ἀπόψεις ἐκ μερῶν τῶν προλαλησάντων ἀξιοτιμῶν ἀρχηγῶν ὅσον καὶ διότι ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸν Τύπον ἀπόψεις, σκέψεις καὶ προτάσεις καὶ ἐτέθη πρό ἡμῶν τὸ ἐρώτημα ποία εἶναι ἡ ὑποθέσις ἡμῶν ἐναντι τῶν προτάσεων αἱ ὁποιαὶ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν Τύπον καὶ διατι πράγματι θεωροῦμεν ὅτι τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως εἶναι τὰ ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπιβαλλόμενα. Κύριοι συνάδελφοι, τὸ γεγονός τὸ ὁποῖον προεκάλεσε τὴν σημερινὴν συζητήσιν εἶναι ἡ συμπληρωσις τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ τουρκικοῦ νομισματός. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃτε νὰ εἶπω ὅτι αἰφνιδίως μὲν τὸν ὅποιον ἐξεδῆσαν οἱ κ.κ. συνάδελφοι καὶ οἱ ἡγῆται τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὑποτιμήσεως τῆς τουρκικῆς λίρας. Θὰ πρέπει κανεὶς νὰ μὴ θέλῃ ἢ νὰ μὴ δύναιται νὰ παρακολουθήσῃ τὰ νομισματικὰ φαινόμενα διὰ νὰ μὴ ἀνέμενε τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ Τουρκικοῦ νομισματός, τῆς Τουρκικῆς λί-

ρας. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃτε νὰ εἶπω ὅτι ἡ ὑποτιμήσις δὲν ἔλαβε χώραν τὴν 16ην Φεβρουαρίου 1960. Ἡ ὑποτιμήσις εἶναι γεγονός διεθνὲς καὶ πασιδῆλον καὶ ἔλαβε χώραν τὴν 14ην Αὐγούστου 1958. Τὸ 1958 ἡ σχέσις δολλαρίου πρὸς τὴν Τουρκικὴν λίραν 1 πρὸς 280 ἔγινε 1 πρὸς 9 καὶ ἐφηρομῶσθη ἄμέσως δι' ὅλα τὰ εἰσαγόμενα εἶδη καὶ διὰ μίαν μεγάλην ποσότητα ἐξαγομένων εἰδῶν. Ἐξ αὐτῶν μᾶς ἐνδιαφέρουν ὁ βάμβαξ τὰ ἐσπεριδοειδῆ τὸ ἔλαιον, τὰ μεταλλεύματα χρωμίου καὶ χαλκοῦ καὶ ὀρισμένα ἄλλα εἶδη. Ὡς πρὸς τὸν καπνὸν δὲν ὀλοκληρώθη ἡ ὑποτιμήσις τὴν 14ην Αὐγούστου 1958. Ἡ σχέσις 1 πρὸς 4,9 ἔγινε σταδιακῶς καὶ ὡς πρὸς τὰ σῦκα καὶ τὴν σταφίδα ἔγινε 1 πρὸς 5 60. Τὴν 15ην Αὐγούστου 1959 μετὰ ἑν ἔτος ὀλοκληρώθη ὡς πρὸς τὴν σταφίδα καὶ ὡς πρὸς τὰ σῦκα καὶ συνεπληρώθη ὡς πρὸς τὸν καπνὸν καὶ ἐπροχώρησε εἰς 1 πρὸς 5,60. Θὰ ἔπρεπε νὰ διαθέτῃ κανεὶς ῥαθυμον σκέψιν καὶ ἀδυναμίαν παρακολουθήσεως τῶν νομισματικῶν φαινομένων διὰ νὰ μὴ ἀναμένῃ ὡς προσηχτὴ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς νομισματικῆς προσαρμογῆς καὶ ὡς πρὸς τὸν καπνὸν καὶ τὸ ὄπιον μάλιστα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε ἀκόμη ὀλοκληρωθῆ καὶ πράγματι ἡ ὀλοκλήρωσις του ἐγένετο τὴν 16ην Φεβρουαρίου 1960. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνησις πρῶτον, ὀφείλω νὰ εἶπω, ὅτι καὶ ἀνέμενε καὶ προσημαζέτο καὶ ἔλοβεν ὀρισμένα μέτρα πρὶν ἢ ἐπέλθουν τὰ γεγονότα αὐτὰ. Ἀνέμενε νὰ ἴδῃ ποία θὰ ἦσαν αἱ ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς Τουρκικῆς οἰκονομίας πρῶτον, καὶ δεύτερον πότε χρονικῶς θὰ ἐλάμβανον χώραν. Διότι, τὸ χρονικὸν ὄριον δὲν ἦδύνατο νὰ τὸ καθορίσῃ. Ἡδύνατο νὰ λάβῃ χώραν ἡ ὀλοκλήρωσις καὶ ἐφέτος τὸν Αὐγούστον τοῦ 1960, ὅποτε τὸ σύνολον τῶν μέτρων θὰ εἶχεν ἀποδώσει πλήρως καὶ δὲν θὰ εὐρισκόμεθα ἀκριβῶς εἰς μίαν τρόπον τινὰ ἀνατοραχίν, τὴν ὁποίαν ἐδοκιμάσαμεν ὅχι ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ ἰπὸ τὸν πανικὸν ὁ ὁποῖος ἐδημιουργήθη κατ' ἐμὲ, κατὰ τρόπον ἐσφαλμένον καὶ ἀπὸ κακῶν ὑπολογισμῶν καὶ ἐν πάσει περιπτώσει ἀπὸ κακῶν ὑπολογισμῶν μὴ δυνάμενον νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῶν καπνοπαραγωγῶν.

ΠΑΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

«Ο ΠΑΣΠΑΤΕΥΤΗΣ»

Ὁ μπάμπας Χρήστος ἦταν γνωστὸς ὡς ὄλα σχεδὸν τὰ χωρὰ τῆς Χαλκιδικῆς καὶ ἀπὸ τὴν ἰδιότητα του ὡς ὑπαὶ λήλου, ἀλλὰ καὶ τὰ διάφορα χόγια του, τὰ τερτίπια του, τὰ χορατὰ του καὶ τὶς παραξενίες του.

Μᾶλλον ψηλός, ξερακιανός με ψφρά μαλλιά καὶ μουστάκια πάντα κατεβασμένα πού σκέπαζαν τὸ στόμα, κτρινοὺ ὄμματα ἀπ' τὸ κάπνισμα, με κάτι ροῦχα χοντρά, χνουδοτὰ, τριμμένα, ἀπὸ σαγιάκι ποιότητος τρίτης, μὴ ὑπάρχοῦσις τετάρτης.

Παπούτσια χοντρά, ἀρβύλες μεταποιημένες με «ταλαιπώρες» ἀπὸ κάτω. Ἐνα μπαστοῦνι χοντρὸ μὲ γυριστὸ χροῦλι πού ἐμοιάζε σαν μαγκούρα τῶν παλληκοράδων τῆς παλιᾶς ἐποχῆς καὶ μὴ ταϊάντα πέτσινη μεγάλη, ξεθαρισμένη με ἀκαθόριστο χρώμα, ἦαν οἱ ἀχώριστοι σύντροφοί του.

Ἡ τσάντα ἦταν πάντα φουσκωμένη γεματή, γιατί εἶχε τὰ χαρτιά του καὶ πρόχειρα ροῦχα καὶ τὸ ταγίνι του, τὸ φαγητὸ, πού κατὰ κανόνα ἦταν ψωμί, τυρὶ, ἔλῆδες καὶ κανένα ἀρμυρόψιμο καὶ τ' ἀπαραίτητα σκόρδο καὶ κρομμύδι.

Κί' αὐτὰ γιατί σπάνια πῆ γαίνε σὰν μαγέρικο νὰ φαῖ γιατί ἦταν οἰκονόμος μέχρι τσιγκουνιάς. Πάντα πῆβαινε πεζός ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ καὶ γιαιουτὸν εἶχαν βγάλλῃ «Ἀποστόλη» γιατί πῆβαινε Ἀποστολικά.

Ἄλλὰ τὸ καθ' αὐτὸ παρατσούκλι πού τὸν εἶχαν βγάλλῃ ἦαν: «ὁ μπάμπας Χρήστος ὁ Πασπατευτής». Καὶ νὰ ἀπὸ πού τοῦ βγήκε αὐτὸ. Ἐνα ἀπομεσήμερο πῆβαινε ἀπὸ ἕνα χωριὸ σὲ ἄλλο τὸ γειτονικό, με βραιὰ βήματα, με τὴ τσιάντα σκαλωμένη στὴ μαγκούρα καὶ ριχμένη στὴ πλάτη, με μὴ σκιᾶσθὰ σὲ κερῶδι, κατεβασμένη ὡς τὰ φρούδια, γιατί ἦταν καλοκαίρι καὶ φαίνόταν σὸν ἕνας βαρυσχημένον στρατοκόπος τοῦ παλιοῦ καιροῦ.

Πλησίασε στὴν ἄκρην τοῦ χωριοῦ στὰ πρῶτα σπιτία πού ἦταν σὲ δρόμο. Δυὸ γυναικὲς ἡ Χαμαϊδὴ καὶ ἡ Ἄντζουδὰ καθόταν στὶς αὐλές, ἐπλεκαν σκουφούνια καὶ κουβεντίζαν. Εἶδαν τὸν μπάμπας Χρήστο καὶ ἡ μὴ ρώτησε τὴν ἄλλη. «Μαρή, ποῖός εἶναι αὐτός ἡ γέρονος πού ἔρχιτι στοῦ χουργίό μας». «Δὲ ξέρου μαρή, ἀπάντησε ἡ ἄλλη, ἀί μὰ αὐτός παῖν' στοῦ Στυριανοῦ κί το' πασπατεύ' τὰ χαρτιά». «Ἄ! κατάλαβα, λέει ἡ ἄλλη εἶναι «πασπατευτής». Αὐτὸ τὸ ἄκουσε ὁ Χρήστος καὶ τοῦ φάνηκε τόσο ἀστεῖο, πού σκασμένος στὰ γέλια πῆγε σὲ τὸ γραφεῖο καὶ τὸ εἶπε σ' ὄλους πού ἦταν ἐκεῖ. Δηλαδή ὁ ἴδιος ἐβγάλε τὸ παρατσούκλι, γιατί τοῦ φάνηκε τόσο πετυχημένο. Ὡς ἀνθραπος ἦτο καλοκάγαθος, γελαστός καὶ καταδεχτικός ἔκανε παρέα με ὄλους τοὺς χωριάτες, πού τὸν σέβονταν καὶ τὸν ἀγαποῦσαν παρ' ὅτι δὲν τοὺς χάριζε κάστανα ὅταν δὲν ἦταν ταχτι κοὶ ἀπέναντι στὴν ὀπηρεσία,

πού ἦταν ταγμένη νὰ παρακολουθῇ. Ἦταν πολὺ εὐχάριστος στὶς διηγῆσεις του με τὰ μαγάγια πού ἔλεγε τὰ βράδουα στὰ σπιτία πού τὸν φιλοξενούσαν καὶ μαζεύονταν γνωστοὶ καὶ φίλοι, κυρίως τῆς χερσιανιάτικης νύχτης. Θεσσαλός ἦταν τῆς καταγωγῆς καὶ ὅταν ἤθελε νὰ διηγῆθῃ κάτι ἀπ' τ' ἄ μέρη του, ἔπερνε ὕψος καὶ προφορὰ κα θαρῶς Καραγκούνικη. Σκάρανε φάρσες πολλές φορές με διηγῆσεις καὶ φανταστικὲς πού ἀναστάτωναν μερικοὺς ἐνδιαφερομένους γιὰ ζητήματά τους πού ἤξερε ὅτι εἶχαν κάποιον... καμὸ. Σ' ἕνα χωριὸ πού πῆγε μὴ μῆρα, ἔβγαλε τὸ πρόεδρο τῆς κοινότητος, νὰ τσακωθῇ με τὸν ἀγροφύλακα σὲ τρανὸν καυγᾶ, γιατί εἶπε σοβαρὰ ὅτι στὸν μπαξέ τοῦ προέδρου πού πέρασε, εἶδε δῆθεν ζῶα μέσα πού ἔκαμαν ζημιές. Τὸν βρήκα κί' ἐγὼ κάμποσες φορές, σὲ χωριά καὶ κάναμε παρέα.

Ἄλλὰ γέλασα μὴ φορά, με τὴν καρδιά μου, ὅταν τὸν εἶδα σ' ἕνα χωριὸ σὲ παζάρι, πού τὸν εἶχαν σπῆ μῆση καὶ βλάχες, πού πωλοῦσαν σκουφούνια, κοντοκάπια καὶ ζουσαρια μάλλινα. Ἦξερε βλαχικά καὶ τὶς ἔλεγε ἀσπείρα ἀπ' τὴ ζωῆ τους καὶ τὰ ἀντίετα τους κί' ἔκανε μορφοσμούς καὶ χειρονομίες καὶ πᾶς μαθαίνουσαν γράματα στὴν ἀρχὴ με τὸ ἀλφ-βητάριο: «Ταῖ ἔστε κατὰ γκιρλίγκα; ἔστε Δ; τοῖ ἔστε κατραμίνι, κατρατίνι; ἔστε Ξ;» Τὶς εἶπε πᾶς κατὰφερε ὁ βλάχος ἔναν ζωγράφου κί' ἔφικασε τὸ Χριστὸ με κόκκινα τσαρούχια καὶ ἄλλα πού οἱ βλάχες ἐκαρδιζόνταν στὰ γέλια. Κάποτε ὅμως τὴν ἔπαθε κί' αὐτός μ' ἕνα χνερ πού τοῦ σκάρωσαν: Μὴ καλοκαρινὴ μῆρα πού πῆβαινε σὲ κάποιον χωριὸ, τὸν εἶχε πιάσει τὸ κάμα καὶ σπαμάτῃσε στὸν ἴσκιό μῆς τρανὴς ἀγκορντσιας.

Ξαπόστασε κί' ἔφαγε, ἀλλὰ δὶψασε καὶ πῆγε σὲ λάκκο πού ἤξερε ὅτι εἶναι μὴ βρουσοῦλα με κρύο νερό. Τὴ τσιάντα τὴν εἶχε ἀφήσει στὴ γκορντσια τὰ πᾶς καὶ γυρίζοντας τὴν πῆρε καὶ συνέχισε τὸ δρόμο γιὰ τὸ χωριὸ. Ὡταν ἔφτασε πῆγε σὲ γραφεῖο πού τὸν περίμεναν οἱ σύμβολοι. Μετὰ τὸ κέρασμα ἀνοιξε τὴ τσιάντα νὰ βγάλλῃ τὰ χαρτιά. Ἄλλὰ μὴ μῆρα ἔβγαλε τὸ χέρι του πετᾶχτικὲ ὡς ἔπάνω. Μέσα ἦταν ἕνας μικρὸς σκαντζόχοιρος ζωντανός. Κάποιος πού ἦταν κρυμμένος, ὅταν πῆγε νὰ πῆ νερό, τὸν ἔβαλε στὴ τσιάντα χωρὶς νὰ τὸν πάρῃ μυρουδιά.

Δὲν θύμωσε γι' αὐτὸ, ἀλλὰ μόνον ἕνα παράπονο ἔκανε. Τὸ ἄθλιο τὸ ζῶοπ' ἔχορστικὲ μέσα στὴ τσιάντα καὶ τὸν λέρωσε τὰ χαρτιά καὶ τ' ἄλλα τὰ σείγιά του. Κί' ὁ μπάμπας Θανάσης, φίλος του, πού τὸν φιλοξένοῦσε ταχτικά στὸ σπιτί του, ὅταν ἔμαθε τὸ πάθημά του εἶπε:

«Μὴ σικλιτίζῃσι γιὰ τὸ χνερ, μπέλκιμ' σοὶ βγῆ σὶ καλὸ ἢ «μαγάρα».

ΣΤ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Πάντως μένει ἕν ἱστορικὸν στοιχεῖον, ἡ ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος καθοριζομένη ἀπόστασις μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ὀλύμπου. Ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Κοτσαίανος παρὰ ταῦτα, ἐπιμένει προσδιορίζων τὴν θέσιν τῆς Ἀπολλωνίας, εἰς τὴν «Παλαίπορτα» χωρὶς νὰ ἔχη κανέν στοιχεῖον πρὸς τοῦτο, τουαντίον ἔχει ἀντίθετον, τὴν ἱστορικὴν μαρτυρίαν τοῦ Ξενοφῶντος, ὡς πρὸς τὴν ἀπόστασιν, διότι ὡς ὁ ἴδιος γράφει ἡ «Παλαίπορτα» ἀπέχει τῆς Ὀλύμπου μὴ μῆρας 4500 μ. ἀντὶ τῶν 14500 μ. τοῦ Ξενοφῶντος. Κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν, ἀναφερομένη καὶ εἰς τὸ βιβλίον μας «ἡ Χαλκιδικὴ» (σελ. 35—36) εἰς τὴν θέσιν «Παλαίπορτα» εὐρίσκειτο, πιθάνως, ἡ θέσις τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπιακῆς πόλεως Σκῶλων ἢ κατὰ τὴν θρακικὴν γλῶσσαν Στάλου, ἡ ὁποία κατὰ τὸν Στράβωνα (Ἔ 408) .. ἦν δὲ καὶ τῶν περὶ Ὀλύμπου πὸ λεων ὀμώνυμος (δηλαδή πρὸς τὴν Βοιωτικὴν πόλιν Σκῶλων) αὐτῆς κῶλος... Ὡς γράφομεν μόνον ἀνασκαφαὶ εἰς μεγάλην κλίμακα, δύνανται νὰ προσδιορίσουν τὰς ἀκριβεῖς θέσεις τῶν ἀρχαίων πόλεων τῆς Χαλκιδικῆς, τῶν ὁποίων πολλὰ καταστροφῆσαι ὑπὸ Φιλίππου τοῦ Β'. τὸ 348 π.Χ. δὲν ἀνέζησαν ἔκτοτε.

2) Εἰς τὴν 3ην συνεχίαν τῆς διαλέξεως, ὁ ἀγαπητὸς κ. Κοτσαίανος γράφει «Υπῆρχε στὴ Χαλκιδικὴ καὶ ἡ Ἀπολλωνία τῆς Μυθωνίας... Βρισκόταν πάνω στὴν Ἐγνατία ὁδὸ μεταξὺ Ἀμφιπόλεως καὶ Θεσσαλονίκης...» Ἐδῶ ὑπάρχει ἕν σφάλμα. Ἡ Ἀπολλωνία ἡ Μυθωνικὴ, ἀνήκει εἰς τὴν Μακεδονικὴν ἐπαρχίαν τῆς Μυθωνίας καὶ δι' αὐτὸ ἔκαλετο καὶ Μυθωνική, πρὸς διάκρισιν τῶν ἄλλων ὀμώνυμων, οὐδέποτε δὲ ἀνήκειν, ἔστω καὶ προσωρινῶς εἰς τὴν Χαλκιδικὴν. Εὐρίσκειτο παρὰ τὰ ὄρια τῶν Μακεδονικῶν ἐπαρχιῶν Μυθωνίας καὶ Χαλκιδικῆς, ἀλλὰ πάντοτε εἰς τὴν Μυθωνίαν.

3) Ἡ τρίτη Ἀπολλωνία εὐρίσκειτο πράγματι εἰς τὴν Χαλκιδικὴν καὶ ἔκαλετο Ἀπολλωνία τῆς Ἀκτῆς ἢ τοῦ Ἄθω. Ἡ θέσις αὐτῆς κατὰ τὸν Πλίνιον (Δ. 17.10) καὶ τὸν Στράβωνα (Ζ. 331.35), ὡς καὶ εἰς τὸ βιβλίον ἡμῶν ἀναγράφεται (σελ. 93—94) εὐρίσκειτο εἰς τὴν Χερσόνησον τοῦ Ἄθω ἢ Ἄγιου Ὀρους καὶ οὐχὲ εἰς τὸν κορμὸν τῆς Χαλκιδικῆς, ὡς ὑποστηρίζει ὁ καθηγητὴς κ. Ἀδαμαντίου. Καὶ ὡς τοιαύτην θέσιν, πιθανῶν, γράφομεν τὴν θέσιν τῶν Ἀκροθῶων (σήμερον Μοῦνη Μεγίστης Λαύρας) ὡς καὶ ἄλλοι ἡμετέροι καὶ ξένοι παραδέχονται, ἢ παρὰ τὸν λιμένα τοῦ Κλήμεντος (σήμερον Μοῦνη Ἰβήρων) Τὰ ἀναγραφόμενα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀδαμαντίου εἰς τὴν Ἀπολλωνία αὕτη ὑπῆρξεν εἰς τὴν θέσιν τῆς νῦν Ἰερισσοῦ, τῆς ἀρχαίας Ἀκάνθου, καὶ ὅτι δι' αὐτῆς διηλήθη ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀποτελεῖ σφάλμα. Καὶ μόνον τὸ χωρίον τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων (Κεφ. ΙΖ. Ι) εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται τὸ δρομολόγιον τὸ ὁποῖον ἠκολούθησεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀναχωρήσας ἐκ Φιλίππων, καὶ τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἐξῆς: «Διὸ δεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν (ἐννοεῖ τὴν Μυθωνικὴν ὡς εὐρισκομένην ἐπὶ τῆς Ἐγνατίας ὁδοῦ, ἦλθον εἰς Θεσσαλονικὴν ὅπου ἦτο ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀναφερομένη διέλευσις τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐκ τῆς Ἀπολλωνίας τοῦ Ἄθω εἰς ἰοῦνδῆποτε σημεῖον εὐρισκομένης ἀποτελεῖ σφάλμα. Δὲν ἦτο δυνατόν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὁ ὁποῖος ἐξουνοδεύετο καὶ ἀπὸ τὸν

ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΜΑΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΘΛ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ Η "ΝΙΚΗ"

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ α' 12ημέρου: Ίωάννης Α. Μαλκότσης, Νικόλαος Χ. Ζαμπούνης, Άλεξ. Ν. Διάλιος, Άντωνίος Χρ. Γκολόνης, Άθαν. Δ Μπανάβας, Κωνστ. Γ. Μπάκης, Στ. Δ. Πιπέρος, Παναγιώτης Γ. Γεωργιάδης, Δημ. Ί. Κόκαλος, Νικ. Ί. Ζήσης, Ίωάν. Γ. Μυλωνάς, Ίωάν. Καψόπουλος, Δημ. Κ. Κουτσός, Παναγ. Γ. Στάμος, Έμμανουήλ, Δημ. Α. Θεοδοσάς, Γεώργ. Ν Βούλγαρης, Γεωρ. Μ. Καρωτάκης, Άριστ. Ν. Στεργιανόπουλος, Άναστ. Α. Μοδός.

Την παρελθούσαν Τρίτην και ώραν 7ην μ.μ. έγινόντο τα έγκαίνια του πολιτικού γραφείου του βουλευτού Χαλκιδικής κ. Λυσ. Σαραφιανού εν τή πόλει μας. Άφου έψάλη άγιασμός ό κ. Σαραφιανός δι' όμιλίαν του προς τους συγκεντρωθέντας άνέπτυξε τον σκοπόν τής ιδρύσεως του ως άνω γραφείου του, όστις άποβλέπει εις την καλλιτέραν έξυπηρέτησιν του λαού τής Χαλκιδικής και την προώθησιν των άπασχολούντων αυτών ζητημάτων, ούτως ώστε το ταχύτερον δυνατόν να έπιτευχθή ένα άνωτερον έπίπεδον άπό οικονομικής και πνευματικής πλευράς δια την Χαλκιδικήν. Έν συνεχεία ό κ. Σαραφιανός έξήρε τά ύπό τής Κυβερνήσεως έκτελεσθέντα, έκτελούμενα και τά προγραμματισθέντα έργα. Γενικώτερον άπρίθμισεν τά ύπερ των γεωργών ληφθέντα και ληφθησόμενα μέτρα, ως ή προστασία του σίτου, ή έπίδότησις λιπασμάτων, ή άνέγερσις σιταποθηκών, ή κατασκευή ψυκτικών χώρων, ή παραγγελία ψυγείων—βαγονίων, τό προβάδισμα έξαγωγής γεωργικών προϊόντων εις Άνατολικάς χώρας, ή θεσμός θέσις όργανισμού ενίαίας διαχειρίσεως γεωργικών προϊόντων, ή αναδιάρθρωσις των καλλιεργείων, ή άλλαγή τής άγρίας νομαδικής κτηνοτροφίας δια οικισίτου ή ένσταυλισμένης τοιαύτης κλπ. Έπίσης άνέφερε τά έν έκτελεσει μεγάλα άρδευτικά έργα ως του Άξιού, Άλιάνκμονος, Άχελώου, Νέστου, Άχέροντος Ταυρωτού και Κάρος, τά άντιπλημμυρικά Έβρου, Άλφειού και Χαβρία, τά ύπό μελέτην με προοπτικήν άμέσου ενάρξεως άρδευτικά έργα Πηγείου Ήλειας, Θηβαϊκού πεδίου, Κοπαΐδος, Λάμαρης, Πρεβέζης και Καλαμά, τον έποικισμόν Σταυρουπόλεως και πλείστον άλλων περιοχών, την ευρείαν πρωθήσιν των άπορροηπτευτικών, τά έργοσνάσια σακχάρους και άζωτούχων, τά ποικίλης φύσεως

τουριστικά έργα και τον έξηλεκτισμόν των γεωργικών περιοχών, την θεμελίωσιν του θεσμού των άγροτικών άσφαλίσεων και την κατά τό μάλλον ή ήτιον ταχεία όλοκλήρωσιν των, τά άπειράριθμα μέσα και μικρά έγγειοβελτικά έργα και έτόνισεν ότι όλα τά άνωτέρω όμοιό δίδουν τό μέτρον τής κρίσεως του ένδιαφέροντος τής Κυβερνήσεως δια την άγροτικήν τάξιν.

Έπίσης ό κ. Σαραφιανός έπεσήμανε την τακτικήν τής ΕΔΑ, ήτις δια τής συκοφαντήσεως πάσης κυβερνητικής πράξεως και δια τής διαστρεβλώσεως τής άληθείας, καθώσκιαι δια τής άνέτου υποσχέσεως τής έπιλύσεως παντός προβλήματος δυνάμενον ή μη νό έπιλυθή προσπαθεϊ να φθίρη τον τόπον και να καλλιεργήσιν την δυσανασχέτησιν και τό μίσος των πολιτών κατά του κράτους με άπώτερον σκοπόν την δημοκρατίαν άτμοσφαιρας καταλλήλου δια την ανατροπήν του άστικού καθεστώτος και την έγκαθίδρυσιν του κομμουνιστικού τοιούτου. Τελευταίον την όμιλίαν του ό κ. Σαραφιανός έκάλεσε όλους τους συγκεντρωθέντας, όπως με άπόλυτον πίστιν εις την Κυβέρνησιν και διή τον πρόεδρον αυτής κ. Καραμανλήν να διαφωτισώσιν πάντα έν πλάνη διατελούντα ή έχοντα θολωμένην την διάνοιάν του άπό τάς προπαγανδιστικές σειρήνας των ένθερμών τής πατρίδος, ότι ή Κυβέρνησις μοχθεϊ και εργάζεται νυχθημερόν δι' όλοκλήρωσιν των Έλληνικών λαόν και διή τον άγροτικόν.

Τό έθνικόν εισόδημα γενικώς και τό άγροτικόν τοιούτον έχουν αυξηθή και θά αυξηθούσιν άρκετά. Θά πρέπη όμως δια να ζώμεν καλώς αί δαπάναι ένός έκάστου να μην υπερβαίνουν τά έσοδά του, διότι άνευ χαλινοῦ εις τάς δαπάνας όσον και άν αυξηθούσιν τά έσοδά μας ουδέποτε θά δυνάμεθα να είμεθα ευχαριστημένοι.

ΑΝΑΠ)ΤΙΚΟΙ α' 12ημέρου: Κωνστ. Μανιδάκης, Ί. Δ. Κατεργής, Άγγελος Β. Καρατζοβάλης, Θεοδ. Β. Θεοδοσοῦδης, Κωνστ. Β. Μαγδάλης, Βασίλ. Δ. Τσίγγας, Στ. Χ. Καλατζής, Δημ. Ε. Χατζηχοϊστός, Ίωακείμ Ί. Παπαθωμάς, Άθ. Χ. Γεροχοϊστός.

ΤΑΚΤΙΚΟΙ β' 12ημέρου: Έλευθ. Μ. Τσακνής, Πέτρος Μ Παπαδόπουλος, Παντελής Χ. Καλατζής, Χριστόδουλος Κασικόπουλος, Δημ. Άργ. Μπούμπουρας, Μιχ. Ν. Ζαμπούνης, Θεόδ. Γ. Μπασλής, Άπ. Μ. Ρόκος, Χρ. Μ. Πιπέρος, Δημ. Χ. Μπανάβας, Γεωργ. Δ Μπουρμπουσιώτης, Γεωργ. Α. Κούλογλου, Ίωάν. Δ. Μπουρμπουσιώτης, Σωτ. Γ. Χαλκιόπουλος, Δημ. Γ. Μουχτής, Ίωάν. Δ. Μπανάβας, Γεωρ. Δ. Γαβρίλης, Γεώργ. Δ. Γιούρας, Δ. Ν. Καπούζας, Δημ. Κ. Ίατροῦ

ΑΝΑΠ)ΤΙΚΟΙ β' 12ημέρου: Νικ. Αντ. Βεργοιώτης, Άντ. Α. Μηταράκος, Γεωρ. Δ. Θάνος, Νικ. Γ. Σαραφιανό, Κωνστ. Φ. Ζογλοπίτης, Άγγελος Ί. Ρίγγος, Γεώργ. Ν Μπουλάκης, Έλευθ. Δ. Μάντης, Χριστοφ. Χρ. Άσσειόπουλος, Γεώργ. Δ. Μπανάβας

ΤΑΚΤΙΚΟΙ α' 12ημέρου: Έμμαν. Κουντουρής, Άντ. Χρ. Γκολόνης, Δημ. Γ. Μουχτής, Νικ. Χρ. Ζαμπούνης, Μιχαήλ Ν. Ζαμπούνης, Ίωάννης Καψόπουλος, Χριστοφ. Χρ. Άσειόπουλος, Δημ. Ν. Καρπούζας, Παῦλος Δ. Γαβρίλης, Γεώργιος Α. Κούλογλου.

ΑΝΑΠ)ΤΙΚΟΙ α' 12ημέρου: Ίωάν. Β. Γεροβασιλείου Χρ. Μ. Καμπούνης, Δημ. Κ. Ίατροῦ, Άθ. Χ. Γεροχοϊστός, Παντ. Χ. Καλατζής.

ΤΑΚΤΙΚΟΙ β' 12ημέρου: Άθαν. Κ. Δεσποτιδής, Νικ. Χ. Δέας, Νικ. Άντ. Βεργοιωτής, Βασ. Θ. Θεοδωρίδης, Κωνστ. Χ. Γεροχοϊστός, Περικλής Α. Δημόπουλος, Γεωργ. Ν. Μπουλάκης, Σπ. Ν. Ευαγγέλου, Ίωάννης Α. Μαλκότσης, Παναγ. Η. Κανάρης.

ΔΙΑ ΤΟ ΜΙΚΤ. ΟΡΚΩΤΟΝ

ΑΝΑΠ)ΤΙΚΟΙ β' 12ημέρου: Παναγ. Γ. Γεωργιάδης, Γεώργ. Μ. Καρωτάκης, Γ. Δ. Θάνος, Νικολ. Ί. Ζήσης, Κωνστ. Α. Μοδιός.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ ΕΙΣ Ν. ΟΛΥΝΘΟΝ ΕΙΣ Ν. ΠΟΤΙΔΑΙΑ ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ

Η ΓΕΦΥΡΑ ΜΕΤΑΓΓΙΣΙΟΥ Πληροφορούμεθα ότι ένε κρίθη πίστωσις 400.000 δρ. δια την κατασκευήν τής γεφύρας έπι τής κοινοτικής όδου τής άγούσης άπό του συνοικισμού Κελλά υ προς Μεταγγισίου.

ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ Τήν Δευτέραν του Πάσχα διεξήχθη ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ «Π.Ο.Κ.» Καλλικρατείας και Άστέρου Ν. Σουλάτων, καθ' όν νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς τής «Π.Ο.Κ.» δια τερμάτων 3—1.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ ΕΙς τον άγοπητόν μας φίλον Νώνταν Σαράντην μνησθεύμεθα μετά τής χαριτοβρύτου δίδος Γιαννούλας Καρανταγλή εύχόμεθα ταχείαν την στέψιν.

ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ Τήν Δευτέραν του Πάσχα διεξήχθη ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ «Π.Ο.Κ.» Καλλικρατείας και Άστέρου Ν. Σουλάτων, καθ' όν νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς τής «Π.Ο.Κ.» δια τερμάτων 3—1.

ΧΡΗΣΤΟΣ—ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ

ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ Τήν Δευτέραν του Πάσχα διεξήχθη ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ «Π.Ο.Κ.» Καλλικρατείας και Άστέρου Ν. Σουλάτων, καθ' όν νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς τής «Π.Ο.Κ.» δια τερμάτων 3—1.

ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ Τήν Δευτέραν του Πάσχα διεξήχθη ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ «Π.Ο.Κ.» Καλλικρατείας και Άστέρου Ν. Σουλάτων, καθ' όν νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς τής «Π.Ο.Κ.» δια τερμάτων 3—1.

ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ Τήν Δευτέραν του Πάσχα διεξήχθη ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ «Π.Ο.Κ.» Καλλικρατείας και Άστέρου Ν. Σουλάτων, καθ' όν νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς τής «Π.Ο.Κ.» δια τερμάτων 3—1.

ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ Τήν Δευτέραν του Πάσχα διεξήχθη ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ «Π.Ο.Κ.» Καλλικρατείας και Άστέρου Ν. Σουλάτων, καθ' όν νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς τής «Π.Ο.Κ.» δια τερμάτων 3—1.

ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ Τήν Δευτέραν του Πάσχα διεξήχθη ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ «Π.Ο.Κ.» Καλλικρατείας και Άστέρου Ν. Σουλάτων, καθ' όν νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς τής «Π.Ο.Κ.» δια τερμάτων 3—1.

ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ Τήν Δευτέραν του Πάσχα διεξήχθη ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ «Π.Ο.Κ.» Καλλικρατείας και Άστέρου Ν. Σουλάτων, καθ' όν νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς τής «Π.Ο.Κ.» δια τερμάτων 3—1.

ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ Τήν Δευτέραν του Πάσχα διεξήχθη ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ «Π.Ο.Κ.» Καλλικρατείας και Άστέρου Ν. Σουλάτων, καθ' όν νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς τής «Π.Ο.Κ.» δια τερμάτων 3—1.

ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ Τήν Δευτέραν του Πάσχα διεξήχθη ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ «Π.Ο.Κ.» Καλλικρατείας και Άστέρου Ν. Σουλάτων, καθ' όν νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς τής «Π.Ο.Κ.» δια τερμάτων 3—1.

ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ Τήν Δευτέραν του Πάσχα διεξήχθη ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ «Π.Ο.Κ.» Καλλικρατείας και Άστέρου Ν. Σουλάτων, καθ' όν νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς τής «Π.Ο.Κ.» δια τερμάτων 3—1.

ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ Τήν Δευτέραν του Πάσχα διεξήχθη ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ «Π.Ο.Κ.» Καλλικρατείας και Άστέρου Ν. Σουλάτων, καθ' όν νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς τής «Π.Ο.Κ.» δια τερμάτων 3—1.

ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ Τήν Δευτέραν του Πάσχα διεξήχθη ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ «Π.Ο.Κ.» Καλλικρατείας και Άστέρου Ν. Σουλάτων, καθ' όν νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς τής «Π.Ο.Κ.» δια τερμάτων 3—1.

ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ Τήν Δευτέραν του Πάσχα διεξήχθη ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ «Π.Ο.Κ.» Καλλικρατείας και Άστέρου Ν. Σουλάτων, καθ' όν νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς τής «Π.Ο.Κ.» δια τερμάτων 3—1.

ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ Τήν Δευτέραν του Πάσχα διεξήχθη ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ «Π.Ο.Κ.» Καλλικρατείας και Άστέρου Ν. Σουλάτων, καθ' όν νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς τής «Π.Ο.Κ.» δια τερμάτων 3—1.

ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ Τήν Δευτέραν του Πάσχα διεξήχθη ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ «Π.Ο.Κ.» Καλλικρατείας και Άστέρου Ν. Σουλάτων, καθ' όν νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς τής «Π.Ο.Κ.» δια τερμάτων 3—1.

ΕΙΣ Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ Τήν Δευτέραν του Πάσχα διεξήχθη ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ «Π.Ο.Κ.» Καλλικρατείας και Άστέρου Ν. Σουλάτων, καθ' όν νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς τής «Π.Ο.Κ.» δια τερμάτων 3—1.

Η ΟΔΟΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ — ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

Ός πληροφρούμεθα, κατόπιν συντονισμού των ένεργειών του βουλευτού κ. Βασιλικού προς τάς παραλλήλους ένεργείας του Όργανισμού Τουρισμού, άπεφασίσθη ή έντοξις τής κατασκευής τής όδου Πολυγύρου—Μεταμορφώσεως εις τό έφετηρόν πρόγραμμα όδοποιίας του ύπουργείου Δημοσίων Έργων ούτως ώστε με την έναρξιν τής κατασκευής ύπό του Τουρισμού του ξενοδοχειακού Μοιέλ εις την παραλίαν τής Μεταμορφώσεως, θά άρχισή και ή κατασκευή του πρώτου τμήματος τής τουριστικής ταύτης όδου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Οί έκ του Νομού Χαλκιδικής νοσηλευόμενοι εις τό 2να τόριον Άοβεστοχωρίου θεωρούμεν καθήκον μας και ύπο χρέων ύπως και άπό των σπηλών τής αγαπημένης «Φωνής τής Χαλκιδικής» έκφράσωμεν τάς άπειρους μας εύχαριστίας εις τό διοικητικόν συμβούλιον του λαμπρού Παγχαλκιδικού Συλλόγου που με έπί κεφαλής τούσ κ.κ. Άναστασίαν Συργιάνη, Πέτρον Παπαγεράκη τον άκούραστον Γεώργιον Παπαδήμον και Χρήστον Παπαστεργίου μας έπεσκέφθησαν την πρώην ήμέραν του Πάσχα και μαζί με τίς καλές τους εύχάς μας δένεμον διάφορα πασχάλια δώρα.

Τό προσεχές Σάββατον 30ην Άπριλίου και ώραν 8,30 π.μ. τελοῦμεν τριετές μνημόσυνον έν τώ Ιερώ ναώ του Άγίου Γεωργίου (νεκροταφείου) ύπερ αναπαύσεως τής ψυχής τής πολυαγαπημένης μας και άλθρομνήτου συζύγου, μητρός άδελφής ΑΝΝΑΣ Σ. ΣΥΜΕΩ. ΝΙΔΟΥ καλοῦνται όσοι τιμούν την μνήμην της όπως παραστοῦν.

Ίδιαίτερα προσκλήσεις δέν θά σταλοῦν.

Ό σύζυγος, τά τέκνα, οί άδελφοί

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Ό κ. Θωμάς Δαμαλάς δέν εορτάζει.

Ό πρόεδρος τής κοινότητος ΑΘ. ΦΙΡΙΠΗΣ

Τήν 18ην τρέχ. μηνός, Δευτέραν του Πάσχα, ό Άθλητικός Σύλλογος Πολυγύρου ή «ΝΙΚΗ» έκαμε κάτι που για πρώτη φορά συνέβη ένταῦθα και διή άπό άθλητικόν σωματεϊον. Παρέθεσε γεῦμα εις 28 άπορα παιδάκια του δημοτικού σχολείου. Έκτός του γεύματος που ήτο πλούσιον και ώραιότατον, προσέφερον εις τους πτωχούς αυτούς μαθητάς διάφορα φρούτα, γλυκά, τσουρέκια, κόκκινα αυγά και άπό ένα δεματάκι περιέχον είδη ρουχισμού. Τήν ώραιάν αυτήν εκδήλωσιν συμπαιθείας και άγάπης προς πάσχοντασ συνανθρώπους, έφρόντισαν να κάμουν χωρίς έπιδειξιασμούς και κωδωνοκρουσίας. Παρέστησαν μόνον ό Πανοσιολογιώτατος Άρχιμανδρίτης κ.κ. Καλλίνικος, ό Δήμαρχος Πολυγύρου κ. Καραγκάνης, ό Κυβερνήτης. Έπίτροπος Άθλητισμού Νομού Χαλκιδικής δικηγόρος κ. Γ. Μυλωνάς, ό κ. Πρόεδρος Πρωτοδικών, ό κ. Έπιθεωρητής Δημ. Σχολείων, ό τμηματάρχης τής Νομορχίας κ. Νίτσας και ό Διότης τής Έφημερίδος μας κ. Ν. Γεροχοϊστός, όστις παρ' ότι ήτο ύπό άνάρρωσιν δέν παρέλειψε να παραστή, εις βάρος τής υγείας του.

Καθ' όλην την διάρκειαν του γεύματος επικρατούσε συγκίνησις εις τά πρόσωπα των προσκεκλημένων και ζωηρά χαρά ζωγραφισμένη εις τήν έκφρασιν των μικρών συνδαιτημόνων. Όπως άπλή ήτο ή χριστιανική αυτή εκδήλωσις ούτω άπλός ήτο και πρόεδρος του Συλλόγου κ. Ίωάννης

ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

Προήχθη εις άκόλουθον ό γραμματέης τής κοινότητος Σκιδας κ. Δρόσος.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Αί άγροτικά φυλακία Κασάνδρας προκηρύσσοσι πρόχειρον έπαναληπτικόν πλειοδοτικόν διαγωνισμόν ένεργηθησόμενον εν τοίς γραφείοις των άγροτικών φυλακών Κασάνδρας την 27ην Άπριλίου 1960 ήμέραν Τετάρτην και ώραν 11—1 μ.μ. δια την έκποίησιν 200 τεμ. έριφίων τής φυλακής.

Οί όροι του διαγωνισμού είσι κατατεθειμένοι εις τά δημορχία καταστήματα Ν. Μουδανίων, Θεσπικής και Πολυγύρου, τά κοινοτικά γραφεία Κασάνδρας, Ν. Φωκαίας, γραφεία συλλόγου ζωεμπόρων Θεσσαλονίκης, έμπορικόν και βιομηχανικόν έπιμελητήριον Θεσσαλονίκης, τά γραφεία των έπαν. φυλακών Θεσπικής και τά τοιαῦτα των φυλακών Κασάνδρας ένθα οί βουλομένοι δύνανται να λαμβάνωσιν γνώσιν αυτών κατα τάς εργασίμους ήμέρας και ώρας Έν Κασάνδρα τή 13—4—60

Ό διεθυντής Ι. ΚΑΠΟΤΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ό πρόεδρος τής σχολικής έφορείας του δημοτικού σχολείου Ν. Τριγλιας διακηρύττει, ότι την 30ην Άπριλίου 1960 ήμέραν Σάββατον και ώραν 11—12 μεσημβρινήν θά διεξαχθή έν τώ γραφείω του Νομομηχανικού Χαλκιδικής μειοδοτική μυστική δημοπρασία δια προσφορών μετ' έκπτώσεως άνευ όρίου έπί των τιμών του τιμολογίου δια την άνάδειξιν εργολάβου έπισκευής του διδακτηρίου

Οί όροι είναι κατατεθειμένοι εις τό γραφείον του κ. Νομομηχανικού Χαλκιδικής, κ. Έπιθεωρητου δημοτικών σχολείων Χαλκιδικής και δημοτικού σχολείου Ν. Τριγλιας Έγγυήσις ώριπθη εις δρχ. 5000 έπί τής προεπιλογίσεως δαπάνης 45000 δρχ. Εις την δημοπρασίαν γίνονται δεκτοί εργολάβοι δημοσίων έργων πάσης τάξεως.

Έν Ν Τριγλία τή 15—4—60

Ό πρόεδρος τής σχ. έφορείας ΧΑΡ. ΛΑΜΠΟΓΛΟΥ

Διετέθησαν παρά του ύπουργείου Γεωργίας δια τον Νομόν Χαλκιχής δραχμαί 45.000 δ' έπιδοτήσεις ζώων άναπαραγωγής, τεχνητήν γονιμοποίησιν, βελτίωσιν βροχοτόπων, άνέγερσιν προτύπων τυροκομείων, όρνιθίων κλπ.

—Διευκρινίζεται έκ του ύπουργείου γεωργίας ότι οί μορφωτικοί σύλλογοι άγροτοπαίδων, άναγνωρίζονται ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και ότι μέλη αυτών ως και των διοικητικών συμβουλίων των δύνανται να είναι και άγροτοπαίδες μη συμπληρώσαντες εισέτι την νόμιμον ήλικίαν.

—Υπό τής Δ/σεως τής Άγροτικής Τραπεζής έδόθη έντολή εις τά υποκαταστήματα όπως προβοῦν εις χορήγησιν καλλιεργητικών δανείων εις τους καπνοπαραγωγούς.

—Ό ύπουργός Γεωργίας υπέγραψεν άπόφασιν προσλήψεως 250 γεωπόνων δια τάς ανάγκας των περιφερειακών ύπηρεσιών.

—Υπό του ύπουργείου Γεωργίας εισήχθησαν έκ του έξωτερικού (Ίσπανία) πολυήριδια μεταξοπόρου τά όποια άφου εκκολαφθούσιν δαπάναις του ύπουργείου Γεωργίας εις ειδικούς έπωαστικούς θαλάμους, θά αποσταλοῦν εις τάς κοινότητας αί όποιας τάς έξήτησαν. Σημειώνεται ότι τά πολυήριδια είναι μεταξοσπορος ύψηλής άποδόσεως: σέ κοκούλια και ίδίως σέ μετάξι, Άπό 6. 5—7 κιλιά χωρον κοκούλια πέρονμεν ένα κιλιο μετάξι, ένω άπό τους άλλους μεταξοσπόρους χρειάζομασιν 10—12 κιλιά χωρον κοκούλια για ένα κιλιο μετάξι.

—Κατό τάς συγκεντρωθείσας μέχρι τής στιγμής πληροφορίας κατα την τρέχουσαν καλλιεργητικήν περίοδον κατόπιν των παρ' τής Κυβερνήσεως ληφθέντων μέτρων προστασίας του βάμβακος, θά σπαράσι εις την περιχρήν του Νομού Χαλκιδικής 7000 στρέμματα βάμβακος περισσότερα των του παρελθόντος έτους.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΜΑΪΟΥ ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΠΡΟΛΗΣΙΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΜΟΝΟΠΟΛΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 21.— Άνακοινούται άρμόδιως ότι υπεγράφη άπόφασις του ύπουργού γού οικονομικών κ. Άλιμπιάντη, δια τής όποίας διέξεται, ότι ή πώλησις /φωτιστικού πετρελαίου έκ των άποθηκών μονοπωλίου των νομών Θεσπικής, Πιερίας Ημαθίας, Κοζάνης, Κιλίκης, Κασιοριάς, Πέλλης, Φλωρίνης και Χαλκιδικής, θά άρχισή άπό 1ης Μ του 1960

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΤΗΣ

Πλήρης ήμερών άπεδήμησεν εις Κύριον την 19ην Άπριλίου 1960 ό σεβαστός πρεσβύτες ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΤΗΣ Τήν κηδείαν του πορηκολούθησε πλήθος κόσμου

Η «Φωνή τής Χαλκιδικής» άπευθύνει θερμά συλλυπητήρια προς τά τέκνα και τους λοιπούς οικείους του μεταστάντος.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τόν λατρευτόν μας πατέρα και πάππον Γεώργιον Χ. Σάλτην έτών 97 θανόντα εκηδεύσαμεν την 19ην τρέχοντος.

Τά τέκνα: Αικατερίνη Παπαγεωργίου, Χρήστος Σάλτης, Νικόλαος Ζαφειρόυ Σάλτη, Ίωάννης και Πιπίτσα Σάλτη, οί έγγονοι.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: 100 πρόβατα παρά του Νέστωρος Τυροβούζη κατοίκου Βάβδου